

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 5 maja 2017 roku K. K. (1) wystąpiła o dokonanie podziału majątku wspólnego jaki posiadała z M. K. (1). Wnioskodawczyni wskazała, iż w skład tego majątku wchodziły ruchomości opisane we wniosku, środki zgromadzone na rachunku bankowym w Banku (...) S.A. I Oddział w S. (...), nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w łącznej wysokości 730.000 zł. K. K. (1) podnosiła, że udziały w majątku wspólnym były równe, a także wskazała sposób podziału majątku.

Uczestnik M. K. (1) przychylił się do wniosku przedstawiając jednak własna listę składników majątku wspólnego i kwestionując nakłady na jego nieruchomości.

Pismem z dnia 12 grudnia 2018 roku wnioskodawczyni wystąpiła o rozliczenie rat leasingowych za tester diagnostyczny i stację do obsługi klimatyzacji za okres do 19 marca 2016 roku (k.521). Uczestnik wniósł o oddalenie roszczenia K. K. (1) w tym zakresie (k.550).

Pismem z dnia 16 stycznia 2019 roku uczestnik M. K. (1) wystąpił o rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci uiszczania rat leasingowych na tester diagnostyczny (tester diagnosty komputerowego) oraz prawo wykupu poprzez zasądzenie od wnioskodawczyni kwoty 1.800,10 zł. Równocześnie wystąpił o zasądzenie od K. K. (1) połowy rat leasingowych i opłaty za wykup stacji do obsługi klimatyzacji (k.550).

Pismem z dnia 25 lutego 2019 roku uczestnik zmodyfikował opisane wyżej roszczenie domagając się zasądzenia od wnioskodawczyni kwoty 2.521,90 zł tytułem rozliczenia nakładów na tester diagnostyczny (k.570v).

Pismem z dnia 12 sierpnia 2019 roku uczestnik M. K. (1) wniósł o zasądzenie do wnioskodawczyni K. K. (1) kwoty 14.889,09 zł tytułem połowy z 29.778,18 zł nakładu z majątku osobistego uczestnika na spłatę dwóch kredytów hipotecznych przeznaczonych na budowę domu (k.820).

Pismem z dnia 16 września 2019 roku wnioskodawczyni wniosła o oddalenie wniosku w zakresie żądania rozliczenia nakładów na spłatę kredytu hipotecznego (k.840, 841).

Pismem z dnia 10 grudnia 2019 roku uczestnik M. K. (1) rozszerzył wniosek o rozliczenie nakładów poczynionych z majątku osobistego uczestnika na spłatę rat dwóch kredytów hipotecznych o kwotę 1.588,08 zł i ostatecznie wniósł o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwoty 15.683,13 zł. Jednocześnie wniósł o odliczenie kwoty 59.061 zł kredytów pozostałej do spłaty od wartości nakładów ustalonych w toku niniejszego postępowania (k.851).

Wnioskodawczyni na rozprawie dnia 10 grudnia 2019 roku wniosła o oddalenie tego roszczenia (k.853v).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

K. K. (1) i M. K. (1) zawarli związek małżeński dnia 20 września 1997 roku. Małżeństwo zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział XIV Cywilny z siedzibą w Pile z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. XIV C 108/16 prawomocnym z dniem 19 marca 2016 roku. W małżeństwie panowała wspólność majątkowa małżeńska.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział XIV Cywilny z siedzibą w Pile z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie o sygn.. XIV C 108/16 – k. 79, 80; zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) – k. 210-212)

M. K. (1) był właścicielem nieruchomości położonej w Ł., gmina K., powiat (...), woj. (...), o powierzchni 0.28.12 ha, działka o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Trzciance Wydział Ksiąg Wieczystych w Trzciance prowadził księgę wieczystą (...). Nieruchomość tą nabył przed zawarciem związku małżeńskiego w dniu 7 lipca 1995 roku. Od 2000 roku M. K. (1) i K. K. (1) rozpoczęli na tej nieruchomości budowę domu jednorodzinnego. Wartość nakładów M. K. (1) i K. K. (1) na budowę domu i zagospodarowanie terenu wokół niego wyniosła 280.000 zł.

(dowód: wydruk z księgi wieczystej (...) -k.8-14; dziennik budowy – k. 24-33; projekt zagospodarowania działki nr (...) – k. 34, 36, 37; decyzja o zatwierdzeniu projektu budowlanego z dnia 1 września 2000 roku – k. 35; umowa sprzedaży z dnia 7 lipca 1995 roku – k. 38-39, 107-108, 110; projekt techniczny budynku mieszkalnego z upoważnieniami-k.40, 42-66; dopuszczalne zmiany w adaptacji budynku – k. 41; stałe zlecenie dla banku z 15 października 2015 roku – k. 154, 155; informacja z Starostwa Powiatowego w C. wraz z wypisem z rejestru gruntów – k. 193, 194; zeznania uczestnika M. K. (1) – k. 261-265; zeznania świadka A. S. k.267, 268; zeznania świadka J. S. -k.268, 269; częściowo zeznania świadka M. K. (2) - k.269, 270; częściowo zeznania świadka S. K. -k.270, 271; zeznania świadka K. B. -k.271; zeznania świadka S. B. -k.272, częściowo świadka M. K. (3) – k. 274; zeznania świadka K. F. – k. 291, 292; zeznania świadka M. B. – k. 292, 293, zeznania świadka J. R. -k.294, 295; zeznania świadka M. S. – k. 295, 296; zeznania świadka I. G. – k. 296, 297; zeznania świadka G. G. – k. 297, 298; opinia biegłego J. G. z dnia 9 lipca 2018 roku i z dnia 8 kwietnia 2019 roku – k. 336-363, 680-685)

Na opisanej wyżej nieruchomości M. K. (1) jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego postawił też garaż. W nim miał warsztat. Budowę rozpoczął w listopadzie 1995 roku.

(dowód: pozwolenie na budowę – k. 106; upoważnienie uczestnika dla S. K. – k. 109; rachunek za przygotowanie planów podziału działki – k. 111; zaświadczenie z dnia 4 lipca 1995 roku – k. 112; wypis z rejestru gruntów – k. 113, 114; opłata za przyłącze wodociągowe z dnia 18 i 29 maja 1996 roku – k. 115, 116; kosztorys przyłącza wodociągowego – k. 117, 118; protokół odbioru robót – k. 119; projekt zagospodarowania działki przy budowie garażu – k. 120-124; projekt budowy pomieszczenia garażowego z października 1995 roku – k. 125-134; zeznania uczestnika M. K. (1) – k. 261-265; zeznania świadka A. S. k.267, 268; zeznania świadka J. S. -k.268, 269; częściowo zeznania świadka M. K. (2) - k.269, 270; częściowo zeznania świadka S. K. -k.270, 271; zeznania świadka K. B. -k.271; zeznania świadka S. B. -k.272; zeznania świadka J. R. k.294, 295)

W skład majątku wspólnego stron wchodziły:

z wyposażenia warsztatu:

- podnośnik o wartości 7.164,
- sprężarka o wartości 3.069 zł,
- wyważarka do kół o wartości 2.019 zł,
- lewarki 4 sztuki o wartości 120 zł,
- wkrętarka o wartości 41 zł,
- wiertarka o wartości 42 zł,
- myjka o wartości 428 zł,
- tester diagnosty komputerowego o wartości 4.437 zł,
- klimatyzator do napełniania klimatyzacji o wartości 2.506 zł,
- równowartość montażownicy do kół w kwocie 1.376 zł,
- szafki z narzędziami z kompletnym wyposażeniem dwie sztuki o wartości 1.708 zł,
- monitoring (kamera i rejestrator) o wartości 213 zł,
- narzędzia: klucze wkręty, nasadki, klucz pneumatyczny o wartości 444 zł,

- stacja obsługi klimatyzacji o wartości 3500 zł,

z wyposażenia domu:

- zmywarka o wartości 391 zł,

- zabudowa wyspy ze zlewozmywakiem o wartości 1.555 zł,

- lustro w ramie o wartości 800 zł,

- lustro o wartości 700 zł,

- równowartość lodówki A. w kwocie 1500 zł,

- jeden telewizor (...) – 32' o wartości 184 zł i jeden 29' o wartości 36 zł,

- stół i cztery krzesła o wartości 900 zł,

- kabina prysznicowa z hydromasażem o wartości 680 zł,

- pralka C. o wartości 58 zł,

- pralka S. o wartości 400 zł,

- komplet mebli: dwie komody, biurko, łóżko o wartości 1.351 zł,

- wanna z hydromasażem o wartości 549 zł,

z wyposażenia ogrodu:

- równowartość kosiarki w kwocie 30 zł,

- pompa nawadniająca o wartości 0 zł,

- zraszacze o wartości 0 zł,

z garażu:

- piec CO o wartości 878 zł,

- bojler na wodę o wartości 1.000 zł,

- lampa pokojowa o wartości 138 zł,

- równowartość dwóch sof marki G. model P. w kwocie 1.746 zł,

- cztery komody na wysoki połysk czarno-białe o wartości 1.149 zł,

- dwa dywany o wartości 131 zł,

- dwie szafki łazienkowe o wartości 147 zł,

- karnisze ze stali szlachetnej wraz z kołkami i firanami szytymi na miarę: jedna sztuka 3,5 m, trzy sztuki – 2 m, cztery sztuki – 1,5 m – 3 sztuki w posiadaniu wnioskodawczyni o wartości 290 zł i będące w posiadaniu uczestnika o wartości 634 zł,

- meble sypialniane: łóżko, dwie szafki, materac 2x0,9 m z kompletem pościeli C. C. i lampami nocnymi dwie sztuki o wartości 699 zł,
- równowartość piecyka gazowego ze stali szlachetnej z piekarnikiem A. w kwocie 280 zł ,
- równowartość okapu kuchennego ze stali nierdzewnej A. w kwocie wartości 155 zł,
- równowartość kuchenki mikrofalowej w kwocie 87 zł,
- komplet garnków próżniowych (...) (dwie pokrywy, pompa i zmywarka) o wartości 769 zł,
- komplet garnków, serwis obiadowy na 12 osoby oraz sztuców dla 12 osób o wartości 280 zł,
- żyrandol sypialny 2-punktowy o wartości 62 zł,
- lampa L. kuchenna o wartości 184 zł,
- meble ogrodowe rattanowe: równowartość zutilizowanego stołu, a także dwa fotele, kanapa z poduszkami, o wartości 316 zł
- pawilon ogrodowy czworokątny, z którego konstrukcja nośna jest u wnioskodawczyni, a plandeka dachu u uczestnika o wartości 223 zł

z wyposażenia sklepu:

- monitoring (jedna kamera) o wartości 454 zł,
- półki sklepowe na wymiar 13 sztuk o wartości 6.997 zł.

Półki sklepowe były refundowane z Funduszu Pracy.

Razem ruchomości w kwocie 52.820 zł.

(dowód: umowa na zakup ratalnie mebli – k. 67, 68, 69; potwierdzenie nabycia pralki S. z dnia 16 lipca 2015 roku – k.70; potwierdzenie nabycia zmywarki C. z dnia 24 października 2010 roku – k.71; potwierdzenie nabycia pralki C. G. z dnia 10 września 2009 roku – k.72; zamówienie 2/01/2011 – k. 73, 74; potwierdzenie nabycia turbosprężarki z dnia 2 marca 2017 roku – k. 75; zdjęcia mebli – k. 137-148; zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) – k. 210-212, 853v, 854; umowa z dnia 16 kwietnia 2013 roku – k. 251-254; karta gwarancyjna lady chłodniczej – k. 257; zeznania uczestnika M. K. (1) – k. 261-265, 854; zeznania świadka M. S. – k. 295, 296; zeznania świadka G. G. – k. 297, 298; opinii biegłego W. K. – k. 10 września 2018 roku – k. 442-430, 525-542)

W skład majątku wspólnego wchodziły też pojazdy:

- samochód K. C. nr rej. (...) nabyty w 2012 roku o wartości 12.800 zł,
- równowartość samochodu marki M. (...) rok produkcji 1999 nr rej. (...) w kwocie 4.000 zł,
- skuter B. nr rej. (...) o wartości 6.000 zł,
- Quad K. X.-2 nabyty w 2011 roku o wartości 130 zł,
- motorower (...) N. o wartości 3.000 zł,
- motorower (...) typ (...) -3 nabyty w 2009 roku o wartości 200 zł.

Razem wartość pojazdów wynosiła 26.130 zł.

(dowód: oświadczenia wnioskodawczyni – k. 1; oświadczenie uczestnika k. 88v; umowa sprzedaży samochodu M. (...) – k. 96; faktura nabycia motoroweru (...) dnia 5 lipca 2009 roku – k. 97; pokwitowanie zatrzymania dowodu rejestracyjnego M. (...) – k. 98; dokumenty nabycia i zgłoszenia pojazdu K. – k. 168-171; dokumenty nabycia i rejestracji motoroweru (...) k. 172-174; dokumenty nabycia i rejestracji motoroweru (...) N. – k. 175-177; dokumenty nabycia i rejestracji samochodu K. (...) – k. 178-191; zeznania świadka M. S. – k. 295, 296; opinia biegłego T. W. z dnia 5 lipca 2018 roku i z dnia 12 kwietnia 2019 roku – k. 364-410, 692-698; zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) – k. 210-212, 853v, 854; zeznania uczestnika M. K. (1) – k. 261-265, 854)

W trakcie małżeństwa M. K. (1) za środki pochodzące z majątku wspólnego wyłożył teren wokół garażu kostką brukową. Wartość tego nakładu to 30.090 zł.

(dowód: opinia biegłego J. G. – k. 756-782, 834, 835; oświadczenie uczestnika – k. 805)

Od 1 kwietnia 2001 roku M. K. (1) prowadził działalność gospodarczą pod firmą Zakład-Uslugowo-Handlowy (...) M. K. (1).

(dowód: wyciąg z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 81)

Na dzień 19 marca 2016 roku M. K. (1) miał na rachunku bankowym nr (...) w Banku (...) S.A. kwotę 21.786,92 zł.

(dowód: pismo z Banku (...) z 24 sierpnia 2017 roku – k. 206)

W dniu 30 lipca 2014 roku M. K. (1) zawarł umowę leasingu operacyjnego nr (...) testera diagnostycznego (...) (tester diagnosty komputerowego). Umowa obowiązywała w okresie 35 miesięcy. Raty leasingowe wynosiły 234,68 zł a kwota wykupu równa wartości końcowej 80 zł. Od dnia 19 marca 2016 roku M. K. (4) zapłacił na poczet rat leasingowych i kwoty wykupu:

- dnia 21 marca 2016 roku 284,94 zł,
- dnia 6 kwietnia 2016 roku 285,02 zł ,
- dnia 11 maja 2016 roku 285,02 zł ,
- dnia 15 czerwca 2016 roku 285,02 zł ,
- dnia 8 lipca 2016 roku 285,31 zł ,
- dnia 6 sierpnia 2016 roku 285,30 zł ,
- dnia 9 września 2016 roku 285,37 zł ,
- dnia 13 października 2016 roku 285,34 zł ,
- dnia 15 listopada 2016 roku 285,36 zł ,
- dnia 13 grudnia 2016 roku 285,34 zł ,
- dnia 10 stycznia 2017 roku 284,87 zł ,
- dnia 1 lutego 2017 roku 284,79 zł ,
- dnia 13 marca 2017 roku 284,79 zł ,

- dnia 18 kwietnia 2017 roku 284,77 zł ,
- dnia 10 maja 2017 roku 284,72 zł ,
- dnia 16 czerwca 2017 roku 284,72 zł ,
- dnia 16 czerwca 2017 roku 284,72 zł ,
- dnia 24 lipca 2017 roku 98,40 zł.

Od dnia 19 marca 2016 roku do dnia 1 sierpnia 2017 roku M. K. (1) zapłacił 4.943,80 zł, w tym 977,74 zł podatku VAT. Resztę rat netto M. K. (1) wliczył do kosztów prowadzenia działalności gospodarczej pomniejszając o tą kwotę dochód przed opodatkowaniem.

(dowód: umowa z dnia 30 lipca 2014 roku – k. 499-501; potwierdzenie wpłaty – k. 609, 610, 613, 614, 615, 619, 620, 622, 623, 624, 626, 627, 629, 631, 632, 633, 635, 637, 638, 640, 641, 643, 644, 645, 647, 648, 650, 652, 653, 655, 656, 658, 659, 661, 662; pismo uczestnika z dnia 14 maja 2019 roku – k.731)

W dniu 13 maja 2015 roku M. K. (1) zawarł umowę leasingu operacyjnego nr (...) klimatyzacji (...) 25IC. Umowa obowiązywała w okresie 47 miesięcy. Kwota równa wartości końcowej 805 zł. Od dnia 19 marca 2016 roku M. K. (4) zapłacił na poczet rat leasingowych:

- dnia 21 marca 2016 roku 314,58 zł ,
- dnia 6 kwietnia 2016 roku 314,58 zł ,
- dnia 11 maja 2016 roku 314,63 zł ,
- dnia 15 czerwca 2016 roku 314,73 zł ,
- dnia 8 lipca 2016 roku 315,04 zł ,
- dnia 6 sierpnia 2016 roku 315,59 zł ,
- dnia 9 września 2016 roku 315,59 zł ,
- dnia 13 października 2016 roku 315,59 zł ,
- dnia 15 listopada 2016 roku 315,64 zł ,
- dnia 12 grudnia 2016 roku 315,64 zł ,
- dnia 10 stycznia 2017 roku 315,64 zł ,
- dnia 28 marca 2017 roku 315,64 zł ,
- dnia 13 marca 2017 roku 315,64 zł ,
- dnia 18 kwietnia 2017 roku 315,63 zł ,
- dnia 10 maja 2017 roku 315,63zł ,
- dnia 16 czerwca 2017 roku 315,63 zł ,
- dnia 3 lipca 2017 roku 315,63 zł ,

- dnia 10 sierpnia 2017 roku 315,63 zł,
- dnia 2 października 2017 roku 315,63 zł,
- dnia 9 listopada 2017 roku 631,26 zł,
- dnia 5 grudnia 2017 roku 315,63 zł,
- dnia 10 stycznia 2018 roku 315,61 zł,
- dnia 8 lutego 2018 roku 315,61 zł,
- dnia 7 marca 2018 roku 315,61 zł,
- dnia 6 kwietnia 2018 roku 315,58 zł,
- dnia 9 maja 2018 roku 315,58 zł,
- dnia 14 czerwca 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 12 lipca 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 13 sierpnia 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 7 września 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 5 października 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 8 listopada 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 13 grudnia 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 13 grudnia 2018 roku 315,57 zł,
- dnia 9 stycznia 2019 roku 315,57 zł,
- dnia 6 lutego 2019 roku 315,57 zł.

Razem M. K. (1) uiścił 11.672,89 zł rat leasingowych w okresie od 19 marca 2016 roku do 6 lutego 2019 roku. Z tego 2.123,71 zł stanowił podatek VAT, który M. K. (1) sobie odliczył. Resztę rat netto M. K. (1) wliczył do kosztów prowadzenia działalności gospodarczej pomniejszając o tą kwotę dochód przed opodatkowaniem.

(dowód: umowa z dnia 13 maja 2015 roku – k. 510-514; dowody przelewów oraz faktury – k. 571-587, 590-608, 611, 612, 615, 618, 620, 621, 623, 625, 626, 628, 629, 630, 632, 634, 635, 636, 638, 639, 641, 642, 644, 646, 647, 649, 650, 651, 653, 654, 656, 658, 659; pismo uczestnika z dnia 14 maja 2019 roku – k.731)

W dniu 1 czerwca 2007 roku K. K. (1) i M. K. (1) zaciągnęli w L.- (...) B. (...) z siedziba w D. kredyt w kwocie 70.000 zł przeznaczony na sfinansowanie etapu budowy domu jednorodzinnego. Na dzień 6 grudnia 2019 roku M. K. (1) spłacił 10.890 zł kapitału i 3.795,21 zł odsetek, łącznie 14.685,21 zł.

W dniu 4 października 2011 roku K. K. (1) i M. K. (1) zaciągnęli w L.- (...) B. (...) z siedzibą w D. kredyt mieszkaniowy w kwocie 50.000 zł przeznaczony na dokończenie budowy domu jednorodzinnego. Na dzień 6 grudnia 2019 roku M. K. (1) spłacił 12.645 zł kapitału i 5.939,44 zł odsetek, łącznie 18.584,44 zł.

(dowód: umowa nr (...) z dnia 1 czerwca 2007 roku – k. 821-829; umowa nr (...) z dnia 4 października 2011 roku wraz z pełnomocnictwem – k. 15-21, poręczenie G. G. – k. 22, 23; zaświadczenie z dnia 26 lipca 2019 roku – k. 829v; zaświadczenie z dnia 6 grudnia 2019 roku – k.852; zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) – k. 853v, 854)

K. K. (1) mieszka w mieszkaniu kupionym przez rodziców. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Prowadzi działalność gospodarczą w postaci sklepu. M. K. (1) mieszka nadal w domu wybudowanym przez strony w Ł.. Utrzymuje się z prowadzenia warsztatu osiągając miesięczny dochód w wysokości 3.500 zł. Ma na utrzymaniu 4 dzieci, w tym jedno własne i troje swojej żony.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) – k. 853v, 854; zeznania uczestnika M. K. (1) – k.854)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów powołanych wyżej, a także zeznań świadków częściowo D. K. (1) (k.266, 267), A. S. (k.267, 268), J. S. (k.268, 269), częściowo M. K. (2) (k.269, 270), częściowo S. K. (k.270, 271), K. B. (k.271), S. B. (k.272), R. G. (k.272, 273), A. P. (k.273), częściowo M. K. (3) (k.274), K. F. (k.291, 292), M. B. (k.292, 293), J. R. (k.294, 295), M. S. (k.295, 296), I. G. (k.296, 297), G. G. (k.297, 298), opinii biegłego J. G. z dnia 9 lipca 2018 roku i z dnia 8 kwietnia 2019 roku (k.336-363, 680-685), opinia biegłego T. W. z dnia 5 lipca 2018 roku i 12 kwietnia 2019 roku (k.364-410, 692-698), opinii biegłego W. K. z dnia 10 września 2018 roku oraz 14 grudnia 2018 roku (k.442-480, 525-542), częściowo zeznania wnioskodawczyni K. K. (1) (k.201-212, 853v, 854), częściowo zeznania uczestnika M. K. (1) (k.261-265, 854).

Sąd uwzględnił w całości umowę z dnia 28 lutego 2007 roku z załącznikiem (k.99-105). Z umowy wynika, iż narzędzia przekazane przez (...) Sp. z o.o. miały być własnością spółki przez cały okres trwania umowy, czyli przez 5 lat (§2ust.2pkt1 umowy). M. K. (1) miał prawo nabyć te narzędzia na własność po tym okresie za kwotę odpowiadającą wartości rynkowej narzędzi (§5ust.5pkt10 umowy). Wśród przekazanych narzędzi został wskazany podnośnik elektromechaniczny dwukolumnowy (...).

Faktura z dnia 17 listopada 2016 roku na nabycie montażownicy (k. 135) pozwoliła na ustalenie, iż sprzęt ten został nabyty po rozwiązaniu małżeństwa. Uczestnik przyznał jednocześnie, iż w warsztacie znajdowała się też stara montażownica, którą zutilizował, a jedynie twierdził, iż zakupiona została przez jego ojca (k.88v, 89).

Zdjęcia biżuterii (k.149-153) dają ogólny obraz posiadanej przez wnioskodawczynię biżuterii. Brak jednak jakichkolwiek jednoznacznych dowodów na potwierdzenie, iż do majątku wspólnego wchodziła biżuteria. Z jednej strony wnioskodawczyni temu zaprzeczyła, z drugiej strony uczestnik twierdził, iż była żona dostawała od niego prezenty. Skoro jednak były to prezenty to należałoby stwierdzić, że następował transfer majątku wspólnego do majątku osobistego wnioskodawczyni w formie darowizny. To z kolei wykluczyłoby i tak możliwość zaliczenia biżuterii do majątku wspólnego.

Nie budziło wątpliwości Sądu potwierdzenie zawarcia umowy na (...) A. (...) z dnia 11 grudnia 2015 roku z paragonem (k.156, 157). Niewątpliwie sprzęt ten wchodził do majątku wspólnego. Jednakże uczestnik oświadczył, że sprzęt ten jest już własnością jego syna (k.209). Wnioskodawczyni również nie wskazywała go jako majątku wspólnego.

Sąd w całości uwzględnił zaświadczenie L.- (...) B. (...) w D. z dnia 7 grudnia 2017 roku (k.237). Z zaświadczenia tego wynika, że strony zaciągnęły dwa kredyty, jeden dnia 1 czerwca 2007 roku nr (...) i drugi dnia 4 października 2011 roku nr (...). Na dzień wydania zaświadczenia do spłaty pozostało ponad 70.000 zł. Fakt zaciągnięcia tych kredytów potwierdza zeznania wnioskodawczyni, iż strony same z własnych środków finansowały budowę domu jednorodzinnego, nie była to żadna inwestycja rodziców uczestnika. Z kolei drugie zaświadczenie z tego Banku (k.238) potwierdza, że kredyty strony w trakcie małżeństwa spłacały. Uczestnik przedłożył umowę z dnia 1 czerwca 2007 roku (k.821-829) oraz zaświadczenie o wysokości spłaconych środków na dzień 26 lipca 2019 roku (k.829'). Z umów jednoznacznie wynika przeznaczenie kredytów.

Faktury złożone przez wnioskodawczynię z dnia 6 grudnia 2012 roku (k.239-250) potwierdzają, iż wnioskodawczyni przejmowała sklep od ojca z towarem. Jednocześnie z faktur wynika, że nabyła ona ten towar od Z. G..

Umowa z Starostwem Powiatowym - Urzędem Pracy z dnia 16 kwietnia 2013 roku (k.251-254) stanowi dowód, iż najpierw wnioskodawczyni zakupiła regały sklepowe, a potem otrzymała refundację tych wydatków. Zatem najpierw za środki z majątku wspólnego nabyła ruchomość, a refundacja miała charakter wtórny. Nie ma więc powodów by wykluczyć regały sklepowe spośród składników majątku wspólnego. Refundacja oznacza jedynie przekazanie określonych środków pieniężnych celem zwrotu wydatków i nie jest związana z jakimikolwiek ograniczeniami w zakresie własności.

Odpis umowy najmu z dnia 1 sierpnia 2012 roku (k.255, 256) potwierdza jedynie, że wnioskodawczyni prowadziła działalność w wynajętych pomieszczeniach, ale niczego nie wnosi w zakresie ustalania majątku wspólnego stron.

Sąd uwzględnił częściowo zeznania świadka D. K. (1) (k.266, 267, 293, 294), syna stron. Świadek był ewidentnie zaangażowany z konflikt rodziców i w tym konflikcie stanął po stronie matki. W zeznaniach umniejszał wpływ ojca i jego rodziny na powstanie majątku wspólnego. Do tego świadek będąc dzieckiem w trakcie budowania domu rodzinnego i czynienia nakładów na majątek wspólny, często nie był wtajemniczany w sprawy finansowe rodziców. Świadek zeznał, że w trakcie małżeństwa był kupowany tester diagnosty komputerowego, dwie szafki z narzędziami, stanowisko myjni bezdotykowej, klimatyzator, jedna montażownica, wyważarka do kół, sprężarka, piec olejowy. Świadek nie potwierdził natomiast, aby strony nabyły prostownik, spawarkę, tunel, lewarki. Podał też, które przedmioty wnioskodawczyni wywiozła wyprowadzając się z domu. Świadek zeznał, iż tablet marki S. otrzymał jako prezent od rodziców, podobnie jego był A. iPhone, który spłacał rodzicom na raty. Po rozwodzie ojciec dał mu komputer.

Sąd uwzględnił zeznania świadka A. S. (k.267, 268), siostry uczestnika. Świadek przyznała, że nie orientuje się, kto finansował budowę domu jednorodzinnego, choć podkreślała wkład pracy przy budowie ojca M. K. (4). Świadek zeznała, że ojciec uczestnika wyposażył też warsztat, ale tym zakresie żadnych szczegółów nie potrafiła podać, zatem ta część zeznań niewiele wniosła do sprawy. Świadek zeznała, że wnioskodawczyni wyniosła przy wyprowadzce dwie kanapy, dywany, karnisze, obrazy, lustra, lampy.

Sąd uwzględnił zeznania J. S. (k.268, 269), szwagra uczestnika, który przyznał, że nie ma żadnej wiedzy na temat finansowania wspólnego domu stron. Potwierdził natomiast udział ojca uczestnika w budowie domu i warsztatu, a także wyposażenie przez S. K. warsztatu. Świadek jednoznacznie zeznał, że warsztat był budowany przed ślubem stron. J. S. przyznał też, że po pożarze warsztatu konieczna była wymiana dachu, blachy na dachu, pomalowanie pomieszczeń.

Sąd uwzględnił częściowo zeznania świadków M. K. (2) (k.269, 270) oraz S. K. (k.270, 271), rodziców uczestnika. Jako osoby bliskie byli oni zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy korzystnie na rzecz ich syna, toteż z ich relacji Sąd uwzględnił te fragmenty, które dały się zweryfikować innymi dowodami. M. K. (2) twierdziła, że finansowała budowę wspólnego domu stron, ale rozumiała przez to gotowanie obiadów dla osób pracujących na budowie. Twierdziła też, że dawała z mężem pieniądze na tą budowę, ale na to nie było żadnych jednoznacznych dowodów. Zeznania opisanych wyżej świadków potwierdziły natomiast, że przy budowie pracował ojciec uczestnika. S. K. przyznał natomiast, iż budowa domu była finansowana z pieniędzy zarobionych przez uczestnika, a zatem ze środków wspólnych (art.31§2pkt1 k.r.o.). Nie zostały przedstawione żadne dowody, iż S. K. zakupił suporeks do budowy domu stron. Jednak pracę fizyczną przy budowie świadczyła też rodzina M. K. (1). S. K. potwierdził zeznania uczestnika, że warsztat został wybudowany przed zawarciem związku małżeńskiego i był tam również tunel. Świadek zeznał też, że wyposażył warsztat syna w podnośnik, sprężarkę, spawarkę, lewarki ręczne, prostownik, piec olejowy.

Sąd uwzględnił zeznania świadków K. B. (k.271) oraz S. B. (k.272). Świadkowie byli dalszą rodziną uczestnika. Nie mieli wiedzy na temat źródeł finansowania wspólnego domu stron, ale potwierdzili, że na budowie garażu i domu

mieszkalnego pracował M. K. (1) razem z ojcem. S. B. zeznała, że dawała M. K. (1), swojemu chrześniakowi, kilka razy pieniądze na imieniny.

Świadek R. G. (k.272, 273) zeznał jedynie, że kładł płytki na podłozie w łazience, bowiem na ścianach płytki układał już sam uczestnik. Świadek robił też malowanie w budynku i kleił płytki elewacyjne.

Okoliczności podawane przez świadka A. P. (k.273), iż wnioskodawczyni zabierała przy wyprowadzce rzeczy z domu, nie były kwestionowane.

Niczego do sprawy nie wniosły zeznania świadka K. Ś. (k.273, 274).

Sąd częściowo uwzględnił zeznania świadka M. K. (3) (k.274) brata uczestnika. Twierdzenia świadka, iż jego rodzice współfinansowali budowę domu stron w Ł. nie znalazły potwierdzenia w innych, obiektywnych dowodach. Niewątpliwie jednak ojciec uczestnika pracował fizycznie na teź budowie. Świadek potwierdził też okoliczność bezsporną, iż wnioskodawczyni wywiozła z tego domu część ruchomości.

Świadek K. F. (k.291, 292), którego zeznania Sąd uwzględnił w całości, potwierdził fakt budowy przez strony płotu, a także zakładania barierek w domu w Ł. u uczestnika, ale już po rozwodzie. Przyznał, iż wnioskodawczyni przyjechała po meble a także potwierdził fakt pożaru w pomieszczeniach gospodarczych.

Zeznania świadka M. B. (k.292), osoby obcej dla stron, Sąd uwzględnił w całości. Świadek przedstawił jedynie zakres prac przez siebie wykonywanych jeszcze w trakcie małżeństwa stron.

Świadek J. R. (k.294, 295) brat matki uczestnika, potwierdził, że strony wspólnie wybudowały dom, a garaż był wybudowany przed małżeństwem. Świadek potwierdził, że w trakcie małżeństwa do warsztatu zostały nabyte wyważarka do kół i maszyna do ściągania opon.

Świadek M. S. (k.295, 296), kuzynka wnioskodawczyni, potwierdziła, że strony budowały dom za środki wspólne, a pomagały obydwie ich rodziny. Wskazała też przedmioty zabrane przez wnioskodawczynię.

Siostra wnioskodawczyni I. G. (k.296, 297) przedstawiła stan domu jednorodzinnego stron na chwilę rozvodu, ale nie miała żadnej szczegółowej wiedzy na temat majątku wspólnego stron.

Sąd uwzględnił zeznania świadka G. G. (k.297), matki wnioskodawczyni. Świadek mimo, że blisko spokrewniona z K. K. (1), nie twierdziła, że strony budowały garaż. Zeznała jednak stanowczo, że budowały ze środków własnych dom jednorodzinnych. Przedstawiła też wkład jej rodziny w budowę tego domu. Według świadka wnioskodawczyni nie zakładała klimatyzacji, w sklepie, który prowadziła, a zrobiła to właśnie G. G.. Wnioskodawczyni kupiła natomiast monitoring. Świadek przedstawiła też rzeczy zabrane przez K. K. (1).

Sąd w części uwzględnił zeznania stron K. K. (1) (k.210-212, 853v, 854) i M. K. (1) (k.261-265, 854). Strony były w sposób naturalny zainteresowane rozstrzygnięciem sprawy, toteż ich relacja musiała być traktowana szczególnie ostrożnie. Sąd uwzględnił zeznania stron w takim zakresie, w jakim znajdowały potwierdzenie w innych dowodach, ewentualnie były ze sobą zgodne. Relacja uczestnika co do wyłożenia środków na budowę domu mieszkalnego przez jego rodziców nie została potwierdzona żadnymi konkretnymi dowodami. Równocześnie twierdzenie wnioskodawczyni o poniesieniu nakładów z majątku wspólnego na część garażową nieruchomości uczestnika poza utwardzeniami nie znalazła potwierdzenia ani w dowodach ze świadków, ani w dokumentach. Nie udało się wyjaśnić niektórych sprzeczności w zeznaniach stron dotyczących posiadania ruchomości. Ponieważ w trakcie postępowania rozwodowego K. K. (1) zabrała część rzeczy w dosyć nerwowej atmosferze, Sąd nie znalazł jednoznacznych dowodów na potwierdzenie, co stało się z niektórymi rzeczami wspólnymi stron. Nie mogły być zatem uwzględnione jako majątek wspólny.

Sąd uwzględnił w całości dowód z opinii biegłego J. G. (k.336-363, 680-685, 757-782, 814, 815, 834, 835). Dowód z opinii biegłego musi być oceniany pod kątem:

a) czy biegły dysponuje wiadomościami specjalnymi, niezbędnymi do stwierdzenia okoliczności mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy,

b) czy opinia biegłego jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy,

c) czy jest pełna i jasna oraz nie zachodzi nie wyjaśniona sprzeczność pomiędzy nią a inną opinią ujawnioną w toku przewodu sądowego.

J. G. jest stałym biegłym sądowym z zakresu wyceny nieruchomości. Ma zatem odpowiednie kwalifikacje do wydania opinii w niniejszej sprawie. W opiniach pisemnych biegły szczegółowo przedstawili czynności, jakie wykonał w związku z opinią, materiał dowodowy, na jakim się opierał, a także sposób i podstawy obliczenia każdej z podawanych w opinii kwot. Uzyskane wnioski obszernie umotywował.

Zgodnie z § 35ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz.U.2004, Nr207, poz.2109) na potrzeby określenia wartości nakładów określa się wartość nieruchomości, na której dokonano nakładów, łącznie z tymi nakładami. Wartość nakładów odpowiada różnicy wartości nieruchomości uwzględniającej jej stan po dokonaniu nakładów i wartości nieruchomości uwzględniającej jej stan przed dokonaniem tych nakładów.

Na podstawie art.154 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004r., Nr 261, poz. 2603 ze zm.) wyboru właściwego podejścia oraz metody i techniki szacowania nieruchomości dokonuje rzeczoznawca majątkowy, uwzględniając w szczególności cel wyceny, rodzaj i położenie nieruchomości, przeznaczenie w planie miejscowym, stopień wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej, stan jej zagospodarowania oraz dostępne dane o cenach, dochodach i cechach nieruchomości podobnych. Jako pierwsze podejście art.152ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami wskazuje podejście porównawcze. Zgodnie z art.4ust.1 rozporządzenie Rady Państwa z dnia 21 września 2004 roku w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz. U. z 2004r., Nr 207, poz. 2109 ze zm.) przy stosowaniu podejścia porównawczego konieczna jest znajomość cen transakcyjnych nieruchomości podobnych do nieruchomości będącej przedmiotem wyceny, a także cech tych nieruchomości wpływających na poziom ich cen. Art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami, określa jako nieruchomość podobną nieruchomość, która jest porównywalna z nieruchomością stanowiącą przedmiot wyceny, ze względu na położenie, stan prawny, przeznaczenie, sposób korzystania oraz inne cechy wpływające na jej wartość. Przy metodzie korygowania ceny średniej konieczna jest realizacja następujących założeń: po pierwsze, znane są cechy nieruchomości wycenianej, po drugie, jest kilkanaście nieruchomości podobnych do wycenianej, które były przedmiotem obrotu na rynku lokalnym, po trzecie, transakcje odbyły się w okresie bezpośrednio poprzedzającym datę wyceny. Jeżeli przy tym nastąpiła w tym okresie zmiana cen nieruchomości należy zbadać zasadę, w jakiej zmiana następowała. Zmiany takie winny być zaznaczane wprowadzeniem odpowiednich współczynników korygujących do poziomu cen bieżących. Ważna jest przy tej metodzie znajomość cen transakcyjnych i cech nieruchomości porównywalnych i dokładny opis nieruchomości, za które uzyskano cenę najniższą i najwyższą (por. Szacowanie nieruchomości. Rzeczoznawstwo majątkowe, pod. red. Jerzego Dedyński, LEX a Wolters Kluwer business, Warszawa 2012, s.472, 473).

Biegły ustalił wartość przedmiotowej nieruchomości przy podejściu porównawczym metodą korygowania ceny średniej. Uzyskał wartość nakładów w wysokości 280.000 zł. Biegły zaznaczył, iż wartość nakładów w postaci nasadzenia tui, pobudowania płotu kutego, pobudowania płotu betonowego, położenia kostki brukowej została wyceniona w wartości całej nieruchomości. Od tej wartości odjęta została wartość gruntu dając wartość nakładu. Stąd też nakłady te zostały już ujęte w kwocie 280.000 zł. Jest to wartość budynku mieszkalnego z zagospodarowaniem terenu, ale bez gruntu. Biegły obliczył też wartości odtworzeniowe pobudowania budynku uzyskując kwotę 350.000 zł, posadzenia tui uzyskując kwotę 540 zł, pobudowania płotu kutego – 9925 zł, pobudowania płotu betonowego – 15.926 zł, położenia kostki brukowej – 21.800 zł. Dało to łącznie wartość odtworzeniową w wysokości 398.191 zł. Natomiast wartość nakładu w postaci nasadzenia tui, pobudowania płotu kutego, pobudowania płotu betonowego, położenia kostki brukowej wyniosła 33.887 zł. Biegły oszacował wartość utwardzeń na części warsztatowej na kwotę

30.090 zł. Zgodnie ze zleceniem Sądu biegły oszacował też koszt wybudowania kanału naprawczego. Uwzględniając stopień zużycia koszt ten wyniósł 19.378 zł.

Opinię zakwestionowała wnioskodawczyni uczestnik. Biegły wyczerpująco odniósł się do wnioskodawczyni zarzutów w opinii z dnia 8 kwietnia 2019 roku (k.680-685). Powołany w zarzutach art. 158 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami został uchylony dnia 1 września 2017 roku. Biegły słusznie też zauważył, iż wyciąg ten służył przekazaniu organom prowadzącym kataster nieruchomości, nie była to obowiązkowa część opinii. Biegły powołał się na §56 ust.5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego, który wspomina o umieszczeniu wyciągu na początku operatu szacunkowego, co biegły J. G. uczynił w swojej opinii. Zarzucanie biegłemu w związku z tym łamania prawa poprzez umieszczenie przedmiotowego wyciągu jest niezrozumiałe. Wbrew zarzutom wnioskodawczyni, biegły podał, że nakłady były czynione w okresie od 20 września 1997 roku do 19 marca 2016 roku. Podobnie metoda liczenia nakładów została w opinii jednoznacznie wskazana – ustalenie wartości nieruchomości po dokonaniu nakładów i odjęcie od tak ustalonej kwoty wartości nieruchomości sprzed dokonania nakładów. Zupełnie niezrozumiałym jest zarzut K. K. (2) nie podania w opinii stron postępowania. Jest to okoliczność całkowicie bezsporna i nie ma powodów, aby biegły w opinii ją umieszczał. Opis nieruchomości biegły zawarł w punkcie 5.3. opinii. W ocenie Sądu, w okolicy nieruchomości nie przebiega żadna autostrada, a zatem okoliczność, iż najbliższa jest 100 km dalej nie ma żadnego znaczenia dla określenia wartości nieruchomości. Podobnie należy ocenić odległość od P.. Biegły wyjaśnił też, iż podał w opinii najważniejsze cechy nieruchomości, które mają znaczenie dla określenia wartości tejże nieruchomości. Opinia winna bowiem zawierać jedynie elementy podstawowe oraz wykraczające poza standardowe rozwiązania, jak również nietypowe elementy. Skoro biegły nie podawał, aby teren był podmokły, a działka miała nietypowy kształt, to oznacza, że takich okoliczności nie stwierdził. Ponadto do opinii dołączono zdjęcia oraz mapkę obrazującą kształt i właściwości działki. Biegły wykluczył też, aby kwestia grubość styropianu, jakość farby na ścianach, kolor, marka materiałów, miały znaczenie dla wyceny nieruchomości bezpośrednio. Stan techniczny budynku i standard zostały określone jako dobre, czyli kolejny przed najlepszym. Budynek nie został zgłoszony do użytkowania, a część pomieszczeń nie była wykończona, dlatego nie był to standard najlepszy. Biegły zakwestionował też zasadnie zarzut, iż lokalizacja budynku jest określona jako przeciętna. Budynek był położony przy skrzyżowaniu z drogą prowadzącą przez wieś Ł., przy ruchliwej drodze, co nie jest zbyt komfortowe. Najbliższe sąsiedztwo to zabudowa usługowo-produkcyjna, w części stare domy jednorodzinne. Zatem zasadne było przyznanie oceny lokalizacji jako przeciętna. Biegły wyjaśnił też zarzuty co do błędów matematycznych przy wyliczeniu współczynników. Wynikało to z faktu zaokrąglania współczynników. J. G. wyjaśnił też, iż nieruchomość wyceniana jest położona na obrzeżach K. i z tego powodu winna być traktowana jako miejska, a przez to porównywana z nieruchomościami miejskimi. Należy też podzielić stanowisko biegłego, iż zakres nieruchomości podobnych pod względem ceny jest prawidłowy. Biegły przeprowadził nawet symulację wyniku opinii odrzucając dwie nieruchomości i skrajnych cenach. Wynik był taki sam jak uzyskany w opinii. Ponadto nieruchomości podobne to nieruchomości podobne w zakresie przeznaczenia, lokalizacji, zagospodarowania. Cena sprzedaży nie musi odzwierciedlać właściwości nieruchomości. W piśmie z dnia 8 sierpnia 2019 roku odpowiadając na zarzuty uczestnika biegły wyjaśnił, iż nakłady w postaci ułożenia kostki brukowej zostały oszacowane według zasad rynkowych. Wartość nakładu w postaci ułożenia kostki brukowej nie była zatem równoznaczna z kosztem ułożenia tej kostki. Jest to udział elementu nakładów w postaci kostki brukowej w wartości całej nieruchomości. Biegły podał dla porównania, że koszty ułożenia kostki został określony na 93zł/m², a koszty nakładu w postaci ułożenia kostki na 59zł/m². Odpowiadając na zarzuty wnioskodawczyni biegły w piśmie z dnia 28 sierpnia 2019 roku stwierdził, iż wyceniając nieruchomość wycenił też części składowe nieruchomości, a zatem budynek, media, zagospodarowanie działki, czyli również nasadzenia tui, pobudowanie płotu kutego, pobudowanie płotu betonowego, położenie kostki brukowej. Zgodzić się należy z biegłym, że zbędne było podawanie w opinii parametry chodnika, ogrodzeń, nasadzeń. Biegły logicznie też wytłumaczył, że nie ma żadnej sprzeczności między wartością rynkową określoną na 280.000 zł, a wartością odtworzeniową określoną na 350.000 zł. Wartość rynkowa określa bowiem kwotę, za którą można sprzedać nieruchomość, a odtworzeniowa kwotę pobudowania budynków. W przypadku nieruchomości o niezbyt dobrym położeniu koszt pobudowania domu na nieruchomości będzie większy, aniżeli możliwa do uzyskania cena za ten dom. Biegły wyjaśnił, że ustalił, iż tuje są odmiany szmaragd i ceny tych krzewów ustalał na podstawie powszechnie dostępnych źródeł. Biegły podał, iż koszt odtworzenia łącznie budynku i

poszczególnych elementów zagospodarowania działki dał wielkość 398.191 zł. Biegły przyznał, iż utwardzenia działki na części warsztatowej zostały oszacowane oddzielnie, a zatem nie były ujęte w kwocie 280.000 zł.

Sąd uwzględnił w całości opinię biegłego T. W. z dnia 5 lipca 2018 roku (k.364-410). Opinia odpowiadała na wszystkie pytania postawione w postanowieniu Sądu w sposób wyczerpujący i precyzyjny. Biegły obejrzał wszystkie pojazdy, które były dostępne do oględzin, przeanalizował ich wyposażenie, indywidualne cechy, dokonał sprawdzenia rynku tego typu pojazdów. Wnioski opinii biegły szeroko uzasadnił. Opinię zakwestionowała wnioskodawczyni. Na zarzuty wyczerpującą odpowiedział biegły w opinii uzupełniającej z dnia 12 kwietnia 2019 roku (k.692-698). T. W. stwierdził, iż w samochodzie K. (...) przyciemniane szyby są w standardzie i nie ma to znaczenia dla wartości samochodu. Biegły nie uwzględnił natomiast przy wycenie dodatkowego przyciemnienia szyb. Biegły wyjaśni też, że wartość dodatkowego wyposażenia nie jest doliczana kwotowo do ceny, zatem nie ma potrzeby podawania kwotowo każdej pozycji wyposażenia. Potrzebę uwzględnienia korekty z tytułu wcześniejszych napraw i koniecznych napraw biegły wyjaśnił w opinii z dnia 5 lipca 2018 roku na stronie 8 i 9. Biegły podkreślił, że istotny jest zakres wcześniejszych napraw, a wysokość tej korekty wynika z badań rynku. W przypadku korekty z tytułu koniecznych napraw jej wysokość zależy bezpośrednio kosztów naprawy nienaprawionych uszkodzeń stwierdzonych podczas badania samochodu. Jednakże uszkodzenia pojazdu nie naprawione nie są odliczane od wartości pojazdu w pełnej wysokości kosztów naprawy, bowiem to wielokrotnie mogłoby prowadzić do pozbawienia pojazdu jakiegokolwiek wartości. Tymczasem z tymi uszkodzeniami np. zarysowanym błotnikiem, samochody są użytkowane i sprzedawane. Biegły wyjaśnił też, iż wartość bazową samochodu przyjął wprost z bazy danych systemu InfoExpert a jako dowód załączył wydruk z archiwalnej bazy danych. Biegły odniósł się też szczegółowo do zarzutów dotyczących samochodu M. (...). Są one w części powielone do zarzutów dotyczących samochodu K. C.. Biegły wnikliwie przeanalizował zarzuty dotyczące samochodu M. (...). W sytuacji, gdy stronie nie były zgodne co do stanu pojazdu sprzed jego zniszczenia, nie było możliwe jego jednoznaczne odtworzenie. Należało zatem przyjąć stan przeciętny, co jest w pełni racjonalne. Biegły wyjaśnił też, iż w zakresie wartości przyjął średnią z rzeczywistych ofert sprzedaży z miesiąca wyceny, ponieważ system InfoExpert nie ma wartości tak starych samochodów. W zakresie pojazdu K. biegły wyjaśnił, iż szczegółowe wyliczenie wartości tego pojazdu w stanie uszkodzonym zawiera załącznik nr 7 do opinii. Zastosowano tu metodę stopnia uszkodzenia pojazdu, czyli stopnia zniszczenia jego podstawowych podzespołów. Wskazując metodologię biegły powołał się na Instrukcję Wyceny Wartości Pojazdów 1/2016. Podstawą ustalenia wartości rynkowej pojazdu nieuszkodzonego były rzeczywiste oferty sprzedaży tego typu pojazdów.

Sąd w całości uwzględnił opinię biegłego W. K. (k.442-480, 525-542). Biegły przedstawił metodykę obliczenia wartości każdej ruchomości, udokumentował fotografiami wszystkie ruchomości mu udostępnione. Opinia została zakwestionowana przez obydwie strony. W odpowiedzi na zarzuty uczestnika pismem z dnia 14 grudnia 2018 roku biegły wyjaśnił, iż przyjmował stan ruchomości na dzień 19 marca 2016 roku. Zatem jego opracowanie ma charakter hipotetyczny, bowiem biegły nie miał możliwości stwierdzenia faktycznego zużycia wycenianych ruchomości. W tej sytuacji jedyna metoda określenia wartości rynkowej ruchomości jest metoda odtworzeniowa. Biegły podał też, jakie przyjął hipotetyczne zużycie ruchomości. Fakt, iż ruchomości na chwilę obecną są niesprawne nie przesądza, że były niesprawne w 2016 roku. W. K. wyjaśnił też, dlaczego metoda porównawcza w tej sytuacji się nie sprawdzi. Odpowiadając na zarzuty wnioskodawczyni biegły wyjaśnił, że w zakresie ustalenia wartości nieruchomości nowych opierał się o specjalistyczne wydawnictwa (...), które zawierały wykaz cen większości maszyn i urządzeń dostępnych na rynku. Korzystał też z danych na portalach aukcyjnych i porównywarek cen. Zaznaczyć należy, iż strony miały dowodów zakupu większości przedmiotów wskazanych jako wchodzące do majątku wspólnego. Przed biegłym stało więc zadanie samemu ustalić cenę początkową. Biegły wskazał w opinii, iż na nieruchomości nie ma żadnego stanowiska myjni, a stwierdzić jedynie myjkę wysokociśnieniową, którą wycenił. Biegły wyjaśnił też, iż przeprowadzanie testów sprawności urządzenia po upływie 2,5 roku od chwili, na którą miały być wyceniane, jest bezcelowe. W zakresie wyceny testera diagnostycznego biegły przedstawił w załączniku nr 2 do tego pisma ofertę na sprzedaż nowego testera (k.536) na potwierdzenie słuszności ustalenia wartości w stanie nowym. Odpowiadając na zarzut dotyczący zmywarki biegły wskazał, że takie zmywarki nie są obecnie oferowane na rynku, dlatego przyjął ostatnie ceny notowane w porównywarce cenowych ceneo oraz morele.net. Udokumentował to załącznikiem nr 5. W zakresie wyspy znajdującej się w kuchni biegły wyjaśnił, że wycenił całą wyspę, łącznie ze zlewozmywakiem.

W. K. wyjaśnił dalej, iż współczynnik producenta na poziomie $K_3=0,70$ jest przyjmowany dla wyrobów wykonanych przez firmy rzemieślnicze. W zakresie kabiny prysznicowej z hydromasażem biegły powołał się na ofertę cenową sklepu (...) dla wycenianej kabiny. Natomiast cena mebli V. została określona w oparciu o cennik producenta. Ponieważ biegły nie ujawnił kosiarki spalinowej na nieruchomości, dokonano wyceny hipotetycznej w oparciu o oświadczenia stron. Wyjaśniając jak wyceniono pompę nawadniająca biegły tłumaczył, iż opierał się na oświadczeniu uczestnika, bowiem wnioskodawczyni nie stawiała się celem pokazania ruchomości wycenianych i sformułowania swoich uwag. Biegły słusznie też zauważył, iż wartość nasadzeń tui oraz płotu winna być brana pod uwagę przy ustaleniu wartości nieruchomości. Niezasadne były zarzuty wnioskodawczyni co do wyceny pieca co, skoro tylko piec a nie pozostałe połączone z nim urządzenia były przedmiotem wyceny. Biegły wyjaśnił, że zastosował do komód współczynnik utraty wartości – komody straciły blisko 50% wartości początkowej. Wszelkie zarzuty wobec biegłego co do nieprawidłowego ustalenia przez niego własności ruchomości były oczywiście bezzasadne, bowiem nie jest rolą biegłego ustalać właściciela ruchomości tylko wycenić je. W. K. szczegółowo wyjaśnił zasady wyceny naczyń próżniowych Z. (...). Biegły jednoznacznie wyjaśnił, że wycenił cały pawilon ogrodowy. W. K. wytłumaczył też, jak ustalił wartość ubrań oraz bielizny uczestnika. Wytłumaczenie to w ocenie Sądu jest racjonalne biorąc pod uwagę charakter tych ruchomości.

Sąd w całości uwzględnił faktury oraz dowody zapłaty rat leasingowych złożone przez M. K. (1) (k.571-612). Wszystkie one dały się przypisać do konkretnych umów, z wyjątkiem składek ubezpieczeniowych (k.588, 616), których nie można powiązać ze sprzętem leasingowanym.

Sąd uwzględnił pozostałe dokumenty powołane jako podstawa ustaleń stanu faktycznego, których prawdziwości i autentyczności strony nie kwestionowały.

Sąd zważył co następuje:

I.Zgodnie z art. 46k.r.o. w związku z art. 567§3k.p.c. w zakresie nieuregulowanym w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym w zakresie działu majątku po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej mają zastosowaniu przepisy o dziale spadku. Zgodnie z art. 684k.p.c. w związku z art. 567§3k.p.c. skład i wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi ustala Sąd. Przedmiotem podziału w postępowaniu sądowym są zasadniczo składniki majątkowe objęte majątkiem dorobkowym w chwili orzekania. Jeżeli co do części majątku byli małżonkowie dokonali już umownego podziału, te składniki nie są przedmiotem podziału sądowego. Przedmiotem podziału jest także równowartość rzeczy i praw należących do wspólności, jednak zbytych przez jednego z małżonków po ustaniu wspólności. Dokładnie przedmiotem podziału jest wówczas kwota stanowiąca ekwiwalent za rzecz zbytą. Wreszcie do podziału wchodzi też równowartość rzeczy i praw w sposób rozmyślny, że szkodą dla drugiego małżonka, zbytych lub roztrwonionych w czasie trwania wspólności (Komentarz do kodeksu cywilnego. Tom 2, Jacek Gudowki, Wyd. Praw. W-wa 1999, s.127, 128 t. 12). Mocą art. 31 § 1 i §2 pkt 1 i 2 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Do majątku wspólnego należą w szczególności:

- 1) pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków;
- 2) dochody z majątku wspólnego, jak również z majątku osobistego każdego z małżonków. W postanowieniu z dnia 5 grudnia 2014 roku Sąd Najwyższy opowiedział się za poglądem, iż przedmiot majątkowy nabyty w jakiegokolwiek części z majątku wspólnego, w braku odmiennej umowy małżonków, wchodzi do majątku wspólnego (III CSK 87/14, LEX nr 1651015). Jednakże w postanowieniu z dnia 2 marca 2012 roku Sąd Najwyższy wyraził stanowisko, iż zaliczenie określonych przedmiotów majątkowych do majątku wspólnego nie może się opierać na oświadczeniach małżonków. Jeżeli bowiem małżonkowie pozostają we wspólności majątkowej małżeńskiej takie oświadczenie nie może wyłączyć skutków z art. 31-33 k.r.o. Nie może tu być decydujące ocena skutków wyrażenia oświadczeń woli, przesłanek tłumaczenia oświadczeń woli, jak również badania zamiaru stron i celu umowy (II CSK 363/11, LEX nr 1211142). Należy jednak odnotować wyraźne poglądy mówiące, iż nie są zabronione przesunięcia

majątkowe z majątku wspólnego do osobistego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 1991 roku, III CZP 76/90, OSNC 1991/10-12/117; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 1991 r., III CZP 133/91, OSP 1992/7-8/171). Przy coraz bardziej rozbudowanych stosunkach gospodarczych nie jest wykluczone, a nawet w pewnych środowiskach gospodarczych szeroko rozpowszechnione, iż małżonkowie dysponują znacznym majątkiem osobistym i dokonują wielu transakcji korzystając z tego majątku. Dokonując rozstrzygnięcia dotyczącego niniejszej sprawy Sąd uwzględnił też ogólną zasadę związaną z oceną majątku wspólnego, a mianowicie zasadę, iż w razie wątpliwości należy przyjmować, iż dana rzecz chodzi do majątku wspólnego, jeżeli została nabyta w trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, a nie ma jednoznacznych dowodów, iż nabycie nastąpiło do majątku osobistego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, iż strony łączyła wspólność majątkowa małżeństwa, która ustała z dniem 19 marca 2016 roku na skutek uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydział XIV Cywilny z siedzibą w Pile z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. XIV C 108/16.

Do majątku wspólnego stron wchodziła wierzytelność z tytułu nakładu z majątku wspólnego na nieruchomości położoną w Ł., gmina K., dla której Sąd Rejonowy w Trzciance Wydział Ksiąg Wieczystych w Trzciance prowadził księgę wieczystą (...). Podobnie nakładem z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika było położenie utwardzeń na części warsztatowej działki uczestnika. Rozliczając nakłady z majątku wspólnego na nieruchomości, stanowiącą majątek osobisty uczestnika Sąd ustalił jakie nakłady zostały poczynione w trakcie trwania małżeństwa i jaka jest ich obecna wartość. Podzielić należy stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1980 r. (III CZP 46/80, OSNC 1981/11/206), iż w sytuacji, gdy małżonkowie w czasie trwania wspólności ustawowej wspólnie zbudowali dom na gruncie wchodzącym w skład majątku odrębnego jednego z nich, wartość nakładów określa się w ten sposób, że najpierw ustala się ułamkowy udział nakładów małżonków w wartości domu według cen rynkowych z czasu jego budowy, a następnie oblicza się ten sam ułamkowy udział w wartości domu według cen rynkowych z chwili podziału majątku wspólnego. W niniejszej sprawie budowa domu na nieruchomości uczestnika oraz zagospodarowanie działki wokół domu trwało praktycznie do końca małżeństwa. Zatem zasadne było obliczenie przedmiotowego nakładu poprzez ustalenie wartości całej nieruchomości i odjęcie od tak uzyskanego wyniku wartości niezagospodarowanej działki bez jakichkolwiek zabudowań. Wynik dawał wielkość nakładów na nieruchomości. W ocenie Sądu, nie ma podstaw do obliczania w sprawie wartości odtworzeniowej nakładów. Strony przez lata korzystały z tej nieruchomości, „zużywały” efekty poczynienia nakładów i jedynym miarodajnym źródłem określenia wartości nakładów jest ich wpływ na wartość nieruchomości, tym samym ewentualnego wzbogacenia się tymi nakładami właściciela nieruchomości. Wartość nakładów liczona metodą odtworzeniową byłaby również z tego powodu nieprawidłowa, że strony budowały dom metodą gospodarczą, a zatem często płaciły jedynie za materiał, a robocizna to był czas ich i ich rodzin lub znajomych. Z tego powodu Sąd ustalił wartość nakładu na przedmiotową nieruchomość na kwotę 280.000 zł i równowartość tej kwoty stanowi wierzytelność wchodząca do majątku wspólnego. Nie ma też żadnego powodu, aby osobno obliczać nakłady w postaci nasadzenia tui, pobudowania płotu kutego, pobudowania płotu betonowego, położenia kostki brukowej wokół domu skoro nakłady te mieszczą się w całkowitej wartości nieruchomości, a wartość nakładów biegły uzyskał poprzez odjęcie od tejże całkowitej wartości nieruchomości wartości gruntu bez żadnych nakładów. Nie da się ująć szerzej nakładów, aniżeli oddzielając jedynie wartość gruntu od wartości całej nieruchomości. Równocześnie Sąd uznał za nakład z majątku wspólnego na utwardzenie części warsztatowej uczestnika kwotę 30.090 zł. Chodzi bowiem o wartość wzbogacenie uczestnika kosztem majątku wspólnego. Mechanizm tego wyliczenia został wskazany wyżej. Nie można zatem przyjąć proponowanego przez uczestnika rozliczenia w kwocie 6.120 zł (12zł.m2 x 510 m2 polbruku).

Do majątku wspólnego Sąd zaliczył też ruchomości:

z wyposażenia domu:

- zmywarka o wartości 391 zł,
- zabudowa wyspy ze zlewozmywakiem o wartości 1.555 zł,

- lustro w ramie o wartości 800 zł,
- lustro o wartości 700 zł,
- lodówka A. o wartości 1500 zł,
- jeden telewizor (...) – 32' o wartości 184 zł i jeden 29' o wartości 36 zł,
- stół i cztery krzesła o wartości 900 zł,
- kabina prysznicowa z hydromasażem o wartości 680 zł,
- pralka C. o wartości 58 zł,
- pralka S. o wartości 400 zł,
- żyrandol z kinkietami dwie sztuki o wartości 700 zł,
- komplet mebli: dwie komody, biurko, łóżko o wartości 1.351 zł,
- wanna z hydromasażem o wartości 549 zł,

z wyposażenia ogrodu:

- równowartość kosiarki w kwocie 30 zł,
- pompa nawadniająca o wartości 0 zł,
- zraszacze o wartości 0 zł,

z garażu:

- piec CO o wartości 878 zł,
- bojler na wodę o wartości 1.000 zł,
- lampa pokojowa o wartości 138 zł,

z mebli domowych

- równowartość dwóch sof marki G. model P. zutylizowanych kwocie 1.746 zł,
- cztery komody na wysoki połysk czarno-białe o wartości 1.149 zł,
- dwa dywany o wartości 131 zł,
- dwie szafki łazienkowe o wartości 147 zł,
- karnisze ze stali szlachetnej wraz z kołkami i firanami szytymi na miarę: jedna sztuka 3,5 m, trzy sztuki – 2 m, cztery sztuki – 1,5 m – 3 sztuki w posiadaniu wnioskodawczyni o wartości 290 zł i 5 sztuk w posiadaniu uczestnika o wartości 634 zł,
- meble sypialniane: łóżko, dwie szafki, materac 2x0,9 m z kompletem pościeli C. C. i lampami nocnymi dwie sztuki o wartości 699 zł,
- równowartość piecyka gazowego ze stali szlachetnej z piekarnikiem A. zutylizowanego w kwocie 280 zł ,

- równowartość okapu kuchennego ze stali nierdzewnej A. zutylizowanego o wartości 155 zł,
- równowartość kuchenki mikrofalowej zutylizowanej w kwocie 87 zł,
- komplet garnków próżniowych (...) (dwie pokrywy, pompa i zmywarka) o wartości 769 zł,
- komplet garnków, serwis obiadowy na 12 osoby oraz sztućców dla 12 osób o wartości 280 zł,
- żyrandol sypialny 2-punktowy o wartości 62 zł,
- lampa L. kuchenna o wartości 184 zł,
- meble ogrodowe rattanowe: równowartość zutylizowanego stołu, a ponadto dwa fotele, kanapa z poduszkami, o wartości 316 zł
- pawilon ogrodowy czworokątny, z którego konstrukcja nośna jest u wnioskodawczyni, a plandeka dachu u uczestnika o wartości 223 zł

z wyposażenia sklepu:

- monitoring (jedna kamera) o wartości 454 zł,
- półki sklepowe na wymiar 13 sztuk o wartości 6.997 zł.

z wyposażenia warsztatu:

- podnośnik o wartości 7.164,
- jedna sprężarka o wartości 3.069 zł,
- wyważarka do kół o wartości 2.019 zł,
- lewarki 4 sztuki o wartości 120 zł,
- wkrętarka o wartości 41 zł,
- wiertarka o wartości 42 zł,
- myjka o wartości 428 zł,
- tester diagnosty komputerowego o wartości 4.437 zł,
- klimatyzator do napełniania klimatyzacji o wartości 2.506 zł,
- równowartość montażownicy do kół o wartości 1.376 zł,
- szafki z narzędziami z kompletnym wyposażeniem dwie sztuki o wartości 1.708 zł,
- monitoring (kamera i rejestrator) o wartości 213 zł,
- narzędzia: klucze wkręty, nasadki, klucz pneumatyczny o wartości 444 zł,
- stacja obsługi klimatyzacji o wartości 3.500 zł.

W zakresie tych składników majątkowych Sąd opierał się na zgodnych zeznaniach stron dotyczących wchodzenia składników do majątku wspólnego, a także w części zeznaniach świadków oraz na opinii biegłego W. K..

Niewątpliwe w majątku wspólnym był telewizor (...)32” i telewizor 29”. Fakt ten wynika z zeznań M. K. (1). Również biegły W. K. stwierdził istnienie tych telewizorów. Nie zaprzeczyła temu K. K. (1). Równocześnie M. K. (1) jednoznacznie stwierdził, że telewizora (...)42” nie ma (k.263).

W sprawie strony podały, że była tylko jedna zmywarka C. i zmywarkę tą Sąd uwzględnił. Jednak biegły ustalił, że wśród rzeczy stron jest uszkodzona pralka C. o wartości 58 zł. Strony nie kwestionowały tego faktu.

Umywalka z baterią łazienkową stanowi część składową domu, a przez to całej nieruchomości i została wyceniona przez J. G.. Strony toczyły spór, czy wyprowadzając się K. K. (1) uszkodziła umywalkę, czy też nie, jednakże biegły rzeczoznawca wycenił nakład na nieruchomość w całości, a zatem z wyposażoną w umywalkę łazienką. Ale z tego powodu umywalka z baterią nie była brana pod uwagę jako ruchomość i nie miał znaczenia jej stan na chwilę zabrania przez K. K. (1) części ruchomości.

Wyspa zamontowana w kuchni została uwzględniona wraz z całym wyposażeniem, a zatem zlewozmywakiem. Nie ma tu potrzeby dzielić jej na poszczególne elementy.

W zakresie kosiarki Sąd uwzględnił w podziale jej równowartość, bowiem urządzenie to było w majątku wspólnym, a uczestnik M. K. (1) bezpodstawnie nim rozdysonował, nawet jeżeli uległo uszkodzeniu.

Urządzenia takie jak pompa nawadniająca, zraszacze nie miały wartości rynkowej, ponieważ uległy trwałemu uszkodzeniu. Nie ma żadnych dowodów na dokonanie ustaleń, iż uszkodzenie było wynikiem zawinionego działania, czy zaniechania uczestnika.

Nasadzenia w postaci tui, które są częścią składową nieruchomości, zostały wycenione przez rzeczoznawcę majątkowego J. G. przy wycenie nakładów na nieruchomość. Podobnie nie stanowiły oddzielnie wycenianych ruchomości płyt metalowy oraz płyt betonowy, jak również kostka brukowa.

Sąd uwzględnił jako składnik majątku wspólnego równowartość 2 sof, które miały zostać zutylizowane przez wnioskodawczynię. Nawet jeżeli ich stan nie był idealny, K. K. (1) nie miała podstaw prawnych do ich wyrzucenia. Zatem winny one zostać rozliczone jako równowartość pieniężna majątku stron.

Podobnie należało ocenić piecyk gazowy z piekarnikiem A., okap kuchenny ze stali nierdzewnej A., kuchenkę mikrofalową. Wnioskodawczyni zutylizowała te urządzenia, mimo że nie była uprawniona do dysponowania nimi i Sąd rozlicza jako składnik majątku wspólnego ich równowartość. Zachowanie wnioskodawczyni w zakresie dysponowania ruchomościami bez zgody uczestnika należy ocenić tym bardziej negatywnie, iż wywiozła część ruchomości z domu uczestnika jeszcze przed podziałem majątku, a potem jak się okazało wyrzuciła je.

Sąd uznał, że do majątku wspólnego nie można zaliczyć plafonów L. (...) sztuki, bowiem nie wiadomo co się z nimi stało. Strony wzajemnie oskarżały się o ich zabranie (k.263). Z tych oskarżeń wynika jedynie, że na chwilę obecną w majątku wspólnym ich nie ma.

Sąd zaliczył do majątku wspólnego cały zestaw mebli rattanowych, mimo że stół został zutylizowany. Biegły uwzględnił zużycie mebli (k.477), natomiast strony nie są uprawnione do dysponowania jakimikolwiek składnikami majątkowymi w czasie trwania sporu o podział majątku wspólnego.

W zakresie pawilonu ogrodowego czworokątnego Sąd uwzględnił wartość ustaloną przez biegłego W. K. (k.478). Sąd uznał jednakże że należałoby uznać, iż wnioskodawca i uczestnik mają części tego pawilonu po połowie w swoim posiadaniu. Uczestnik na rozprawie dnia 10 grudnia 2019 roku nie do końca był przekonany, czy części od tego namiotu są w jego posiadaniu, ale w dotychczasowym postępowaniu nigdy temu nie przeczył.

Rzeczy osobiste uczestnika biegły wycenił na 700 zł uznając, iż w tym zakresie należy dokonać hipotetycznej oceny potencjalnej garderoby. Sąd uznał jednakże, iż rzeczy tych nie można zaliczyć do majątku wspólnego niepodzielonego. Z zeznań wnioskodawczyni wynika, że swoje rzeczy osobiste zabrała, a tym samym w sposób dorozumiały uznać należy,

że każde z byłych małżonków przyjęło na wyłączną własność swoją garderobę i nie jest to już majątek do podziału. Nie ma dowodów, iż jakiegokolwiek rzeczy osobistego uczestnika wnioskodawczyni zabrała. Sam uczestnik na rozprawie dnia 10 grudnia 2019 roku nie był w stanie podać jakie dokładnie rzeczy miały być zabrane. Nie można natomiast rozstrzygać o grupie rzeczy bez określenia ich dokładnego składu.

Lada chłodnicza i klimatyzacja w sklepie wynajmowanym przez wnioskodawczynię nie stanowiły w ocenie Sądu majątku wspólnego. Brak dowodów na to wobec zeznań matki wnioskodawczyni G. G. oraz umowy najmu z dnia 1 sierpnia 2012 roku (k.255, 256) i karty gwarancyjnej z 2003 roku (k.257). Wnioskodawczyni zajęła przedmiotowy sklep, który nie był jej własnością razem z częścią sprzętu i nie miała obowiązku inwestowania w klimatyzację w tym obiekcie.

Sąd zaliczył natomiast do majątku wspólnego stron półki sklepowe na wymiar 13 regałów o wartości 6.997 zł. Półki zostały nabyte w czasie trwania wspólności majątkowej za środki pochodzące z tej wspólności, a dopiero potem ich zakup był refinansowany z dotacji. Nie ma to żadnego znaczenia dla określenia własności tych półek. W ocenie Sądu, nie ma powodu do uznania, że skoro jakieś ruchomości są nabywane z celowych dotacji czy subwencji, to nie wchodzi one do majątku wspólnego.

Wartość lodówki A. w kwocie 1.500 zł Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron (k.2, 86v). Sporne między stronami było natomiast położenie tego sprzętu. Jednakże na rozprawie dnia 10 grudnia 2019 roku uczestnik przyznał, że samowolnie rozdisponował tym sprzętem wystawiając go na ulicę. Czynność ta została dokonana bez zgody współwłaściciela i rozliczeniu winna podlegać równowartość tego sprzętu.

Brak dowodów na stwierdzenie, że w majątku wspólnym była kwota 10.000 zł oszczędności stron, zabranym przez K. K. (1). Wnioskodawczyni temu zaprzeczyła (k.264), a uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie tej okoliczności.

W zakresie wyposażenia warsztatu M. K. (1) strony pozostawały w sporze co do niektórych przedmiotów. K. K. (1) przyznała, że wiedzy na ten temat nie ma (k.210). Ustalając wyposażenie tegoż warsztatu opierała się na relacji syna D. K. (1) (k.266-267). Z kolei D. K. (1) stwierdził, że nie wie kiedy był wyposażony warsztat, ale wie co tam się znajduje.

Uczestnik nie potwierdził wprawdzie, aby do majątku wspólnego wchodził podnośnik dwukolumnowy o wartości 7.164 zł, ale dowody potwierdzają, iż nabyty został w trakcie małżeństwa. Jak ustalił biegły (k.446) podnośnik został wyprodukowany w 2007 roku, a strony zawarły związek małżeński w 1997 roku. Rzeczywiście sporny podnośnik był przedmiotem umowy najmu zawartej przez M. K. (1) dnia 28 lutego 2007 roku a (...) Sp. z o.o. i był własnością (...). Sp. z o.o. (k.99-105). Jednak zgodnie z pismem (...) Sp. z o.o. urządzenie to zostało przeniesione na własność M. K. (1) dnia 10 lutego 2014 roku (k.516-519), a małżeństwo stron zostało rozwiązane dopiero dnia 19 marca 2016 roku.

Wyważarka do kół została wyprodukowana w 2009 roku (k.447), zatem nie może pochodzić z okresu sprzed zawarcia małżeństwa stron. Uczestnik twierdził, że jest własnością (...) Sp. z o.o. (k.447), ale nie ma na to dowodów. Nie wspomina o tym urządzeniu umowa z dnia 28 lutego 2007 roku (k.99-104), ani porozumienie z dnia 10 lutego 2014 roku (k.517-519). Świadek D. K. (1) twierdził, że wyważarka została kupiona w trakcie małżeństwa (k.266).

W ocenie Sądu, własnością stron była tylko jedna sprężarka o wartości 3.069 zł (k.447). Biegły tylko jedną sprężarkę ujawnił w trakcie wizji, a świadek D. K. też zeznawał jedynie o jednym takim sprzęcie (k.266). W trakcie wizji biegłego M. K. (1) podał, że sprężarka stanowi własność I.. Uczestnik zapowiadał (k.497v, 509), że przedłoży umowy dotyczące tego sprzętu, ale do zakończenia postępowania tego nie zrobił.

W ocenie Sądu, do majątku wspólnego nie wchodzi tunel do naprawy pojazdów, ani nakład na jego wybudowanie. Biegły W. K. ustalił (k.448), że jest to konstrukcja metalowa dla pojazdów umieszczonych w kanale. Ponieważ konstrukcja ta jest trwale połączona z nieruchomością, stanowi jej część składową i jako taka nie może być osobno wyceniana (art.47§1 i §2 k.c.). Biegły J. G. wycenił wartość wykonania takiego kanału na 19.378 zł, a koszt wykonania brutto na 24.222 zł (k.762), ale uczestnik M. K. (1) stanowczo twierdził, że kanał został wybudowany razem z

warsztatem przed zawarciem związku małżeńskiego (k.805). Podobnie zeznali syn uczestnika D. K. (2) (k.266) i ojciec uczestnika S. K. (k.270). Jest też logiczne, że skoro ojciec uczestnika S. K. przygotowywał z M. K. (1) warsztat, to przygotowali od razu kanał niezbędny w tym warsztacie. Wnioskodawczyni nie wskazała na żadne okoliczności podające podstawę do ustalenia innego przebiegu zdarzeń.

Sąd zaliczył do majątku wspólnego stron 4 lewarki o wartości 120 zł, wkrętarkę o wartości 41 zł, wiertarkę o wartości 42 zł, narzędzia o wartości 444 zł, monitoring o wartości 213 zł. W tym zakresie stanowisko wnioskodawcy i uczestnika było zbieżne. Wnioskodawczyni kwestionowała wartości tych urządzeń, ale w tym zakresie Sąd uznał opinię biegłego W. K. za miarodajną. Nie ma powodu, aby uważać, że monitoring miał inny skład aniżeli ustalony przez biegłego (k.465, 528).

Jak ustalił biegły W. K., myjnia bezdotykowa to nie innego, jak myjka wysokociśnieniowa pokazana na zdjęciu k.451, przeznaczona do użytku domowego, ogólnie dostępna w sklepach. Nie było przy niej żadnej infrastruktury pozwalającej na określenie tego urządzenia jako myjnia. Fakt ten potwierdził uczestnik (k.715v).

Co do prostownika bezruchowego M. K. (1) zaprzeczał, aby wchodził on do majątku wspólnego (k.497v). D. K. (1) twierdził, że w warsztacie prostownik był, ale stary „niezniszczalny”. Świadek ten nie twierdził, że prostownik był nabyty w trakcie małżeństwa. Biegły ustalił, że prostownik został wyprodukowany w 1992 roku. Strony zawarły związek małżeński w 1997 roku. Uwiarygadnia to wersję uczestnika, że prostownik miał przed zawarciem małżeństwa i nie jest to majątek wspólny.

W ocenie Sądu, nie ma dostatecznych dowodów, aby stwierdzić, iż w majątku wspólnym była spawarka o wartości 645 zł. Świadek D. K. (1) twierdził wprawdzie, że spawarka była w majątku wspólnym, ale równocześnie twierdził, że jest stara i jej nie pamięta (k.266). Świadek S. K. zeznający, że przekazał narzędzia uczestnikowi, twierdził, że spawarkę posiadał (k.270). Biegły W. K. przyjął rok produkcji spawarki 1995. Brak zatem jednoznacznych dowodów, że spawarka wchodziła do majątku wspólnego.

Uczestnik potwierdził, że do majątku wspólnego wchodził klimatyzator R. A. do obsługi klimatyzacji o wartości 2.506 zł (k.509). Urządzenie to zostało też opisane przez biegłego W. K., nie podważała tego faktu też wnioskodawczyni (k.493).

M. K. (1) twierdził, że do majątku wspólnego nie wchodził piec olejowy o wartości 459 zł oraz piec uniwersalny o wartości 428 zł. Istnienie tych pieców biegły potwierdził podczas oględzin (k.454). D. K. (1), że na pewno w majątku wspólnym był piec olejowy. Co do drugiego z pieców się nie wypowiedział. Świadek S. K. stanowczo twierdził, że piec olejowy zakładał przed zawarciem związku małżeńskiego, a piec uniwersalny, po powstaniu wspólności (k.270, 271). Biegły ustalił, że obydwa piece zostały wybudowane przed zawarciem związku małżeńskiego. Świadek D. K. (1) twierdził też, iż jeden z pieców wybuchł, według ustaleń biegłego piec uniwersalny. W ocenie Sądu, tak zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala, przy zaprzeczeniu uczestnika, na jednoznaczne ustalenia, czy którykolwiek z pieców był nabyty w trakcie małżeństwa, czy też obydwa przed jego zawarciem. Sąd uznał, iż nie ma zatem podstaw do ustalenia, iż którykolwiek z pieców był w majątku wspólnym stron.

Montażownicy do kół nie ma już w chwili obecnej, jak twierdził uczestnik została zutylizowana (k.455). Biegły wycenił ją na kwotę 1.376 zł. D. K. (1) zeznał, że montażownica do kół została (jedna) zakupiona w trakcie małżeństwa (k.266). S. K. też zeznał, że montażownicy do kół synowi nie przekazywał (k.271). Uznać zatem należy, iż montażownica była w majątku wspólnym, a uczestnik nie miał prawa nią swobodnie dysponować. Do majątku wspólnego należy zaliczyć zatem równowartość tejże montażownicy w kwocie 1.376 zł.

Sąd zaliczył do majątku wspólnego 2 szafki z narzędziami z kompletnym wyposażeniem o wartości 1.708 zł. Takie ruchomości zgłosiła wnioskodawczyni, a uczestnik nie zaprzeczał, że to majątek wspólny (k.497v). Fakt ten potwierdził też świadek D. K. (1) (k.266) i S. K. (k.271).

Podobnie w majątku wspólnym były narzędzia: klucze wkręty, nasadki, klucz pneumatyczny o wartości 444 zł. Wartość ustalił biegły W. K. (k.457). O tym, że narzędzia były kupowane zeznawał w części M. K. (1) (k.262), potwierdził to świadek D. K. (1) (k.266). W piśmie z dnia 29 października 2019 roku uczestnik nie kwestionował współwłasności tych narzędzi (k.497v). Małżeństwo trwało 19 lat, uczestnik kilkanaście lat prowadził warsztat, zatem musiał dokonywać najróżniejszych zakupów kluczy i podobnych narzędzi.

Sporne w sprawie były tester diagnostyczny (tester diagnosty komputerowego) i stacja obsługi klimatyzacji. Uczestnik dowodził, że tester diagnostyczny o wartości 4.437 zł był w trakcie małżeństwa przedmiotem leasingu. Na dowód tego złożył umowę leasingu operacyjnego z dnia 30 lipca 2014 roku (k.499-501). Podobnie uczestnik złożył umowę leasingu operacyjnego z dnia 13 maja 2015 roku na dowód, że stacja do obsługi klimatyzacji R. A. o wartości 3.500 zł również nie była własnością stron (k.510-514). Wartość stacji do obsługi klimatyzacji Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron (k.784, 801) Sąd Rejonowy podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015 r. (II CSK 322/14, LEX nr 1665584) „Podział majątku wspólnego następuje przy uwzględnieniu jego wartości z dnia dokonywania podziału, ale według stanu istniejącego w chwili ustania wspólności majątkowej. W chwili ustania wspólności majątkowej zaś w skład majątku wspólnego wchodziło wynikające z umowy leasingu prawo użytkowania maszyny (...) i roszczenie o jej nabycie. To, że umowa leasingu zawarta była jedynie przez uczestnika nie miało znaczenia w realiach niniejszej sprawy, z uwagi na ustabilizowaną od dawna wykładnię przepisów prawa rodzinnego, dotyczących wspólności majątkowej, odróżniających stosunki majątkowe zewnętrzne i stosunki wewnętrzne między małżonkami. Istotą wspólności majątkowej małżeńskiej jest to, że o przynależności konkretnego prawa do określonej masy majątkowej małżonków (majątku wspólnego, majątku odrębnego) decydują przepisy prawa rodzinnego, nie zaś to, czy dany przedmiot majątkowy nabyty został w wyniku czynności dokonanej przez jednego czy też przez oboje małżonków. Objęcie majątkiem wspólnym uprawnień i roszczeń wynikających z umowy leasingu miało ten skutek, że konieczne było ich uwzględnienie przy ustalaniu składu majątku wspólnego. Późniejsze (mające miejsce już po ustaniu wspólności majątkowej) przekształcenie roszczenia o zakup ładowarko-koparki w prawo własności tej maszyny nie zmieniło wspólnego charakteru praw majątkowych stron, skoro bowiem roszczenie o nabycie niepodzielnego przedmiotu przysługiwało im wspólnie, to tak samo traktować należy prawo, które powstało w wyniku realizacji tego roszczenia, nawet jeśli nabycie własności nastąpiło w wyniku czynności podjętych przez jednego małżonka po ustaniu wspólności. W tym wypadku dokonanie zakupu stanowiło działanie mające na celu zachowanie wspólnego prawa. Rozwiązanie takie odpowiada założeniom przyjmowanym od dawna w orzecznictwie i to nie tylko w zakresie realizacji roszczeń wchodzących w skład majątku wspólnego, ale także mniej pewnych uprawnień, jakie wynikają z ekspektatywy (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1970 r., I CR 444/69, OSNCP 1970/11/203, uchwałę z dnia 12 stycznia 1978 r. mającą moc zasady prawnej, III CZP 86/77, OSNC 1978/10/171, uchwałę z dnia 4 kwietnia 1990, III CZP 10/90, nie publ. poza bazą Lex nr 9021, czy postanowienie z dnia 20 września 2012 r., IV CSK 10/12, nie publ. poza bazą Lex nr 1230172)”. Do majątku wspólnego wchodziło zatem roszczenie o wykup tych urządzeń. Obydwa te urządzenia zostały ostatecznie w toku postępowania wykupione przez uczestnika: tester diagnostyczny dnia 24 lipca 2017 roku (k.610), a stacja do obsługi klimatyzacji dnia 29 maja 2019 roku (k.751).

Sąd nie zaliczył do majątku wspólnego żadnej biżuterii. Brak dowodów na współwłasność jakichkolwiek takich przedmiotów wobec zaprzeczenia wnioskodawczyni, która twierdziła, że biżuteria była robiona na zamówienie z jej starej biżuterii posiadanej jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego. Wskazać też należy, iż jeżeli jakiegokolwiek składniki majątkowe w postaci biżuterii byłyby nabywane za środki pochodzące z majątku wspólnego jako prezenty dla wnioskodawczyni, należałoby to traktować jako darowiznę z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni i nie podlegałaby ona zaliczeniu na majątek wspólny.

Do majątku wspólnego Sąd zaliczył też część pojazdów posiadanych przez strony:

- samochód K. C. nr rej. (...) nabyty w 2012 roku o wartości 12.800 zł,
- skuter B. nr rej. (...) o wartości 6.000 zł,
- Quad K. X.-2 nabyty w 2011 roku o wartości 130 zł,

- motorower (...) N. o wartości 3.000 zł,
- motorower (...) typ (...) -3 o wartości 200 zł.
- jak również równowartość samochodu marki M. (...) rok produkcji 1999 nr rej. (...) w kwocie 4.000 zł.

Strony były zgodne co do współwłasności samochodu K. C. nr rej. (...). Sąd uznał, że na dzień 19 marca 2016 roku samochód K. (...) nie miał żadnych uszkodzeń. Uszkodzenia wskazywała wnioskodawczyni, ale zaprzeczył im uczestnik i nie zostały przedstawione żadne obiektywne dowody na istnienie wad samochodu. Istotne jest jednak, iż na chwilę obecną samochód jest wart 12.800 zł.

M. K. (1) i K. K. (1) zgodnie przyznali, że w majątku wspólnym był skuter B., motorower (...) N. o wartości 3.000 zł, motorower (...) typ (...) -3 o wartości 200 zł. Wartość skutera została określona przez strony i strony były co do tego zgodne (k.1 a co do skutera K. – k. 711, 86v).

Strony były też zgodne, że do majątku wspólnego wchodzi pojazd K.. Jak wynika z jednoznacznej opinii biegłego T. W. (k.379-382) pojazd K. w chwili obecnej ma jedynie wartość złomową, równą wartości pojazdy uszkodzonego, czyli kwocie 130 zł. Brakowało w nim bowiem, na chwilę obecną, siedzeń, silnika, skrzyni biegów, zawieszania tylnego, niektórych elementów układu hamulcowego. Zamontowano w nim silnik z innego pojazdu i podobnie nieoryginalną skrzynię biegów. Ustalenie jednoznacznie stanu tego pojazdu na chwilę ustania wspólności majątkowej jest niemożliwe. Nie ma też podstaw, by uważać, iż po ustaniu wspólności pojazd został celowo zdewastowany.

Do majątku wspólnego stron należał też samochód M. (...). Biegły T. W. wycenił wartość samochodu M. (...) nr rej. (...) na kwotę 2.900 zł na chwilę obecną, a 3.600 zł na dzień 19 marca 2016 roku. Samochód został jednak sprzedany przez uczestnika za kwotę 4000 zł dnia 28 kwietnia 2016 roku. Zatem do majątku wspólnego należy zaliczyć cenę sprzedaży, czyli kwotę 4.000 zł, bowiem nie była ona niższa, aniżeli wartość samochodu.

W ocenie Sądu, do majątku wspólnego nie wchodzi natomiast ani samochód M. (...) o nr rej. (...). Samochód ten uległ całkowitemu zniszczeniu i został utylizowany i była to okoliczność bezsporna. Zatem samochód już z tego powodu nie może stanowić na chwilę orzekania składnika majątku wspólnego. Biegły wycenił wartość tego samochodu na 11.000 zł według stanu na dzień 19 marca 2016 roku. W skład majątku wspólnego mogłaby wchodzić zatem równowartość tego pojazdu, ale w sprawie nie przedłożono żadnych dowodów, że został on zniszczony celowo, umyślnie przez wnioskodawczynię. Skoro jednak auto uległo zniszczeniu w sposób niezawiniony, nie ma powodów do zaliczania do majątku wspólnego jego wartości.

Sąd uznał, iż nie można zaliczyć do majątku wspólnego rzeczy, które zaginęły, gdy nastąpiło rozstanie stron. Do takich rzeczy należą: żyrandol o wartości 300 zł, szklane plafoniery w korytarzach kryształowe dwie sztuki o wartości 600 zł, dwie lampy, dwa kinkiety w łazience górnej o wartości 400 zł, żyrandol z pokoju syna o wartości 300 zł. Uczestnik twierdził, że te przedmioty zabrała wnioskodawczyni (k.263, 264). K. K. (1) (k.263, 264), D. K. (1) (k.293, 294), M. S. (k.295, 296), G. G. (k.297, 298) stwierdzili, że te rzeczy z domu nie zostały zabrane. Z jednej strony wersję wnioskodawczyni potwierdza trzech świadków, z drugiej nie ma racjonalnego wytłumaczenia, dlaczego uczestnik miałby kwestionować akurat posiadanie tych ruchomości. Wskazać też należy, iż to wnioskodawczyni we wniosku wskazała jedynie ruchomości, które jej zdaniem były w posiadaniu uczestnika, a pominęła wszystkie, które znajdowały się w jej posiadaniu. Tym samym początkowo zataiła istnienie znacznie większej ilości ruchomości, toteż nie można opierać się w tym zakresie jedynie na jej deklaracjach i zeznaniach członków jej najbliższej rodziny.

Do majątku wspólnego należą też oszczędności stron w kwocie 21.786,92 zł zgromadzone na koncie bankowym (...) w Banku (...) S.A. (k.206).

Do majątku wspólnego Sąd nie zaliczył natomiast tabletu S. G., telefonu A. i laptopa A.. Uczestnik oświadczył (k.88), iż to są jego rzeczy osobiste, a potem przyznał, że dwa pierwsze urządzenia są własnością syna stron (k.209). D. K. (1)

twierdził, że laptop A. jest jego własnością, ale dla sprawy istotne było, iż strony były zgodne, że nie jest to majątek wspólny.

II.Zgodnie z art. 43§1, §2 i §3k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, z którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Bezsporne między stronami było, że ich udziały w majątku wspólnym były równe (k.2, 298).

III.Stosownie do treści art. 567§3k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Mocą art. 688 k.p.c. do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności. Stosowanie do treści art. 623 k.p.c. jeżeli brak podstaw do dokonania zgodnego działu spadku, a zachodzą warunki do dokonania podziału w naturze, sąd dokonuje tego podziału na części odpowiadające wartością udziału współwłaścicieli z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zgodnie z interesem społeczno-gospodarczym. Różnice wartości wyrównuje się przez dopłaty pieniężne.

W niniejszej sprawie Sąd przyjął założenie, iż strony co do zasady zachowują składniki majątkowe, które znajdują się w ich posiadaniu lub zostały przez nich zużyte czy też bez zgody współwłaściciela rozdysponowane.

Sąd przyznał zatem na wyłączną własność M. K. (1):

- podnośnik o wartości 7.164,
  - jedna sprężarka o wartości jedna 3.069 zł,
  - wyważarka do kół o wartości 2.019 zł,
  - lewarki 4 sztuki o wartości 120 zł,
  - wkrętarka o wartości 41 zł,
  - wiertarka o wartości 42 zł,
  - myjkę o wartości 428 zł,
  - tester diagnosty komputerowego o wartości 4.437 zł,
  - klimatyzator do napełniania klimatyzacji o wartości 2.506 zł,
  - równowartość montażownicy do kół o wartości 1.376 zł,
  - szafki z narzędziami z kompletnym wyposażeniem dwie sztuki o wartości 1.708 zł,
  - monitoring (kamera i rejestrator) o wartości 213 zł,
  - narzędzia: klucze wkręty, nasadki, klucz pneumatyczny o wartości 444 zł,
  - stacja obsługi klimatyzacji o wartości 3500 zł,
- z wyposażenia domu:
- zmywarka o wartości 391 zł,

- zabudowa wyspy ze zlewozmywakiem o wartości 1.555 zł,
- lustro o wartości 700 zł,
- lodówka A. o wartości 1500 zł,
- jeden telewizor (...) – 32' o wartości 184 zł i jeden 29' o wartości 36 zł,
- kabina prysznicowa z hydromasażem o wartości 680 zł,
- pralka C. o wartości 58 zł,
- pralka S. o wartości 400 zł,
- komplet mebli: dwie komody, biurko, łóżko o wartości 1.351 zł,
- wanna z hydromasażem o wartości 549 zł,

z wyposażenia ogrodu:

- równowartość kosiarki w kwocie 30 zł,
- pompa nawadniająca o wartości 0 zł,
- zraszacze o wartości 0 zł,

z garażu:

- piec CO o wartości 878 zł,
- bojler na wodę o wartości 1.000 zł,
- lampa pokojowa o wartości 138 zł,
- karnisze ze stali szlachetnej wraz z kołkami i firanami szytymi na miarę: jedna sztuka 3,5 m, trzy sztuki – 2 m, jedna sztuka – 1,5 m o wartości 634 zł,
- lampa L. kuchenna o wartości 184 zł,

(razem ruchomości: 37.335 zł)

- skuter B. nr rej. (...) o wartości 6.000 zł,
- Quad K. X.-2 nabyty w 2011 roku o wartości 130 zł,
- motorower (...) N. o wartości 3.000 zł,
- motorower (...) typ (...) -3 o wartości 200 zł.
- jak również równowartość samochodu marki M. (...) rok produkcji 1999 nr rej. (...) w kwocie 4.000 zł,

(łącznie wartość pojazdów: 9.330 zł)

- oszczędności stron w kwocie 21.786,92 zł zgromadzone na koncie bankowym (...) w Banku (...) S.A.,
- wierzytelność w kwocie 280.000 zł (budynek mieszkalny i zagospodarowanie części działki) i w kwocie 30.090 zł (utwardzenie na części warsztatowej) z tytułu nakładu z majątku wspólnego na nieruchomości położoną w Ł., Gmina

K., dla której Sąd Rejonowy w Trzciance Wydział Ksiąg Wieczystych w Trzciance prowadził księgę wieczystą (...), a zatem łącznie wierzytelność w kwocie 310.090 zł.

Razem uczestnik otrzymał majątek w kwocie 378.541,92 zł (37.335 zł + 9.330 zł + 21.786,92 zł + 310.090 zł).

Natomiast na wyłączną własność wnioskodawczyni K. K. (1) Sąd przyznał:

- lustro w ramie o wartości 800 zł, (k.263)
- równowartość dwóch sof marki G. model P. w kwocie 1.746 zł,
- cztery komody na wysoki połysk czarno-białe o wartości 1.149 zł,
- dwa dywany o wartości 131 zł,
- dwie szafki łazienkowe o wartości 147 zł,
- karnisze ze stali szlachetnej wraz z kołkami i firanami szytymi na miarę: trzy sztuki – 1,5 m o wartości 290 zł,
- meble sypialniane: łóżko, dwie szafki, materac 2x0,9 m z kompletem pościeli C. C. i lampami nocnymi dwie sztuki o wartości 699 zł,
- równowartość piecyka gazowego ze stali szlachetnej z piekarnikiem A. w kwocie 280 zł ,
- równowartość okapu kuchennego ze stali nierdzewnej A. w kwocie 155 zł,
- równowartość kuchenki mikrofalowej w kwocie 87 zł,
- komplet garnków próżniowych (...) (dwie pokrywy, pompa i zmywarka) o wartości 769 zł,
- komplet garnków, serwis obiadowy na 12 osoby oraz sztućców dla 12 osób o wartości 280 zł,
- żyrandol sypialny 2-punktowy o wartości 62 zł,
- meble ogrodowe rattanowe: stół, dwa fotele, kanapa z poduszkami, o wartości 316 zł
- pawilon ogrodowy czworokątny, z którego konstrukcja nośna jest u wnioskodawczyni, a plandeka dachu u uczestnika o wartości 223 zł

z wyposażenia sklepu:

- monitoring (jedna kamera) o wartości 454 zł,
- półki sklepowe na wymiar 13 sztuk o wartości 6.997 zł,
- stół i cztery krzesła o wartości 900 zł (k.296),

(razem ruchomości:15.485 zł)

- samochód K. C. nr rej. (...) nabyty w 2012 roku o wartości 12.800 zł. Razem majątek w kwocie 28.285 zł (15.485 zł + 12.800 zł).

W zakresie ustalenia, które składniki majątkowe znajdują się u której ze stron Sąd opierał się na zeznaniach i oświadczeniach stron (k.88-90, 210-212, 262, 263, 264), zeznaniach świadków D. K. (1), G. G. i M. S. a także opinii biegłego W. K., który u każdej ze stron dokonał oględzin ruchomości. Sytuację skomplikowało zabranie przez wnioskodawczynię po rozstaniu z uczestnikiem części wyposażenia domu (k.137-148). Nie zostało to pomiędzy

stronami w żaden sposób uzgodnione i dlatego co do pewnych rzeczy nie jest możliwe ustalenie jaki jest ich los. W zakresie materacu z sypialni Sąd uznał, że skoro wnioskodawczyni zabrała łóżko, szafki, żyrandol, to zabrała również materac, mimo że świadkowie D. K. (1), G. G. i M. S. twierdzili inaczej. Nie ma jednak racjonalnego uzasadnienia dla pozostawienia samego materacu, jak również dla zaprzeczania przez uczestnika przyjęciu tego materacu. Zabranie dwóch sof potwierdziła matka wnioskodawczyni G. G. (k.298). Podobnie świadek ten potwierdziła zabranie przez wnioskodawczynię mebli ogrodowych oraz pawilonu ogrodowego.

W zakresie pojazdów strony były zgodne przyznać wnioskodawczyni samochód osobowy K. C.. Samochód M. (...) rok produkcji 1999 nr rej. (...) został sprzedany przez uczestnika i w jego posiadaniu są środki ze sprzedaży, dlatego do rozliczenia została przyznana równowartość tych środków. Pozostałe pojazdy znajdują się u uczestnika posiadającego warsztat samochodów oraz odpowiednie zaplecze i to jemu powinien przypaść na własność skuter, motorower i quad.

IV. Na podstawie art. 212§3k.p.c. jeżeli ustalone zostały spłaty, sąd oznacza termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek. W razie rozłożenia dopłat i spłat na raty terminy ich uiszczenia nie mogą łącznie przekroczyć lat dziesięciu.

W niniejszej sprawie majątek wspólny stron wynosił 410.826,92 zł (ruchomości 52.820 zł + pojazdy 26.130 zł + nakłady na nieruchomości 310.090 zł + oszczędności 21.786,92). Ponieważ udziału stron w majątku wspólnym były równe każdemu z małżonków powinien przypaść majątek w kwocie 205.413,46 zł. K. K. (1) otrzymała majątek w kwocie 28.285 zł. M. -K. otrzymał majątek w kwocie 378.541,92 zł. Zatem M. K. (1) powinien dopłacić K. K. (1) kwotę 173.128,46 zł (378.541,92 zł - 205.413,46 zł). Sąd wyznaczył uczestnikowi na tą spłatę termin 6 miesięcy uwzględniając fakt, iż uczestnik ma stałe, znaczące dochody, postępowanie trwa już blisko 3 lata i miał czas na zgromadzenie odpowiednich środków. Uczestnik przyznał też, że zamierza dokonać spłaty z pieniędzy ze sprzedaży domu, a kupca na dom już znalazł. Sąd zasądził też odsetki od zasądzonej kwoty w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po upływie dnia zapłaty.

V. Zgodnie z art. 624 k.p.c. z chwilą uprawomocnienia się postanowienia przyznającego dotychczasowym współwłaścicielom części lub jednemu z nich całość rzeczy własność przechodzi na uczestników wskazanych w postanowieniu. Jeżeli w wyniku podziału całość rzeczy albo jej część przypadnie współwłaścicielowi, który nie włada tą rzeczą lub jej częścią, sąd w postanowieniu o zniesieniu współwłasności orzeknie również co do jej wydania lub opróżnienia przez pozostałych współwłaścicieli pomieszczeń znajdujących się na nieruchomości, określając stosownie do okoliczności termin wydania rzeczy lub opróżnienia pomieszczeń.

W niniejszej sprawie K. K. (1) nie władała planką dachu pawilonu ogrodowego czworokątnego, który znajduje się u uczestnika. Sąd zobowiązał uczestnika do wydania tej planki w terenie 14 dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Strony nie wskazywały, iż do wydania tego sprzętu będzie potrzebny jakiś dłuższy czas.

VI. Stosując odpowiednio art. 686 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego, sąd rozstrzyga w tym postępowaniu - i to ze skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 618 § 3 k.p.c. w związku z art. 688 i art. 567 § 3 k.p.c. - tylko o takich długach związanych z majątkiem wspólnym i ciężących w czasie trwania wspólności na obojgu małżonkach jako podmiotach wspólności majątkowej małżeńskiej, które zostały spłacone przez jednego z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej a przed dokonaniem podziału majątku wspólnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2011 roku, II CSK 430/10, LEX nr 846560). Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. każde z małżonków powinno zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Jak stanowi z kolei art. 45 § 2 k.r.o., zwrotu wydatków i nakładów dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednak sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego (art. 45 § 3 k.r.o.). Przez wydatki rozumie się nakłady na rzecz: konieczne, użyteczne, a nawet

zbytkowne, jeżeli przy zachowaniu reguł zarządu rzeczą wspólną uzgodniono takie wydatki. Najczęściej są to wydatki ponoszone w toku normalnej eksploatacji rzeczy, według zasad prawidłowej gospodarki, przy zgodzie większości współwłaścicieli (art. 201 k.c.). Nie można jednak wykluczać wydatków nadzwyczajnych, przekraczających zakres zwykłego zarządu, podejmowanych za zgodą wszystkich współwłaścicieli (art. 199 k.c.) (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2014 roku, I ACa 451/13, LEX nr 1425356). Współwłaściciel, który dokonał nakładów koniecznych na nieruchomość będącą przedmiotem współwłasności, nie może żądać zwrotu wartości tych nakładów, odpowiadających udziałowi pozostałych współwłaścicieli w całości nieruchomości, jeżeli w drodze podziału *quoad usum* nie korzystają oni z tej części nieruchomości, na którą zostały te nakłady dokonane (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1980 r., III CZP 80/79, OSNC 1980/9/157). Należałoby jednak przyjąć, iż zasada ta nie działa wtedy, gdy korzyść czerpią wszyscy współwłaściciele. O zwrocie wydatków i nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny sąd orzeka wyłącznie na wniosek zgłoszony w postępowaniu w pierwszej instancji, a domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Stosownie zaś do art. 321 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., żądaniami tymi sąd jest związany (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 roku, I CSK 323/11, LEX nr 1164719).

W ocenie Sądu, M. K. (1) wykazał, iż w okresie od ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, to jest od dnia 19 marca 2016 roku, do dnia 28 czerwca 2019 roku zapłacił 31.366,26 zł tytułem wspólnego zobowiązania stron zaciągniętego na spłatę wspólnego kredytu. Z wyliczeń Sądu wychodzi kwota 33.269,65 zł spłaconego kredytu. Wydatek ten uczestnik wykazał zarówno umowami kredytu podpisanymi przez obydwie strony, jak i zaświadczeniem z dnia 26 lipca 2019 roku (k.829) i z dnia 6 grudnia 2019 roku (k.852). Nie można podzielić stanowiska wnioskodawczynie zawartego w piśmie z dnia 16 września 2019 roku (k.840, 841), że uczestnik powinien wykazać, na jakie nakłady został przeznaczony kredyt. W umowie kredytowej z dnia 4 października 2011 roku (k.15) i z dnia 1 czerwca 2007 roku (k.821) jednoznacznie wskazano, że kredyt został przeznaczony na budowę domu jednorodzinnego i zagospodarowanie terenu wokół niego. Strony zbudowały tylko jeden dom jednorodzinny i stanowił on w całości nakład z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika, który nakład jest rozliczany w ramach podziału majątku wspólnego. Nakład ten w znacznej części sfinansowano z kredytów stron. Logiczne jest zatem, że spłata tych kredytów winna być rozliczona. Umowy kredytowe podpisywała też wnioskodawczynie i wiedziała, na co są przeznaczone. Na rozprawie dnia 10 grudnia 2019 roku wnioskodawczynie stanowczo twierdziła, że obydwa kredyty zostały przeznaczone na budowę domu i zagospodarowanie działki wokół domu. W ocenie Sądu Rejonowego nie ma też podstaw do oddzielania od nakładów z majątku osobistego uczestnika na majątek wspólny w postaci spłaty kredytów odsetek, marży banku oraz ubezpieczenia od reszty płaconej należności. Małżonkowie zaciągnęli zobowiązanie na sfinansowanie swojego majątku wspólnego w wysokości łącznej wartości kredytu do spłaty. Ponieważ finansowali budowę w znacznej części z przedmiotowych kredytów, cena kredytu stanowiła część nakładu, który z kolei powiększył majątek wspólny i spłata powinna być rozliczona w całości w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Dlatego Sąd zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 15.683,13 zł, bowiem kwota ta mieściła się w dowodach zapłaty przedłożonych przez uczestnika ($33.269,65 \text{ zł} : 2 = 16.634,82 \text{ zł}$). Nie ma natomiast podstaw do umniejszenia o pozostałą do spłaty kwotę 59.061 zł wierzytelności z tytułu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika. Sąd w postępowaniu działowym dzieli jedynie aktywa stron, a nie pasywa. Rozliczenie kredytów to rozliczenie wydatków a wspólne zobowiązania mające podstawę w powołanych wyżej przepisach. Nie ma natomiast podstawy prawnej do rozliczenia przyszłych spłat kredytu, tym bardziej że w przypadku braku spłat do odpowiedzialności zostanie pociągnięta również K. K. (1).

Bezzasadne jest roszczenie wnioskodawczynie o rozliczenie rat leasingowych za tester diagnostyczny i stację do obsługi klimatyzacji za okres do 19 marca 2016 roku (k.521), a zatem do chwili ustania wspólności majątkowej. Zarówno tester diagnostyczny, jak i stacja do obsługi klimatyzacji wchodzi do majątku wspólnego. Najpierw do majątku wspólnego wchodziło roszczenie o ich wykup, a w trakcie postępowania zostały wykupione. Skoro jest to składnik majątku wspólnego, a nie majątku osobistego uczestnika to i wydatki a ten sprzęt poniesione w okresie wspólności majątkowej małżeńskiej nie podlegają żadnemu rozliczeniu.

W ocenie Sądu, podlegają natomiast rozliczeniu wydatki poniesione przez uczestnika na raty leasingowe na sprzęt w postaci testera diagnostycznego (testera diagnosty komputerowego) i stacji obsługi klimatyzacji. Początkowo składnikiem majątku wspólnego było roszczenie o wykup tego sprzętu, ale z tym roszczeniem związane były koszty zachowania roszczenia – raty leasingowe. W ocenie Sądu, rozliczając te raty za tester diagnostyczny w kwocie 4.943,80 zł, oraz za stację do obsługi klimatyzacji w kwocie 11.672,89 zł, czyli łącznie 16.616,69 zł, należało odliczyć podatek VAT, który M. K. (1), zgodnie ze złożonym oświadczeniem, odliczył, czyli kwotę 3.101,45 zł (977,74 zł + 2.123,71 zł). Pozostała do rozliczenia kwota 13.515,24 zł. Jak zadeklarował uczestnik, kwotę tą wliczył sobie w koszty prowadzenia działalności gospodarczej, a płaci najniższą stawkę podatkową. Zgodnie z art. 17ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. Dz.U.2019.1387) skala podatkowa wynosiła 18%. Zatem z kwoty 13.515,24 zł należy obliczyć podatek w kwocie 2.433,10 zł, o który uczestnik umniejszył swoje zobowiązanie podatkowe. Do rozliczenia pozostaje 11.082,14 zł. Połowę z tej kwoty to jest kwotę 5.541,07 zł Sąd zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika. W pozostałym zakresie Sąd roszczenie uczestnika o zwrot nakładów i wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny oddalił.

VII.Zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 520§1 k.p.c. każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. W sprawach o podział majątku wspólnego sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., nie występuje nawet wówczas, gdy uczestnicy postępowania wskazują różne sposoby podziału tego majątku i zgłaszają w tym zakresie odmienne wnioski. Osoby uprawnione mogą dążyć do zniesienia wspólności w taki sposób, jaki jest ich zdaniem najkorzystniejszy i nie ma to znaczenia dla oceny, że ich interesy są wspólne i niesprzeczne (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 roku, IV CZ 13/12, LEX nr 1232808, podobnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 roku, III CZ 46/10, OSNC 2011/7-8/88, Biul.SN 2011/1/12). Podzielić należy stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 9 listopada 2011 roku przez Sąd Okręgowy w Gdańsku (III Ca 1096/11, LEX nr 1714029), iż zasadą w postępowaniu nieprocesowym jest, iż każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza, że obciążają go koszty tej czynności, której sam dokonał, jak i czynności podjętej w jego interesie, także przez sąd, na jego wniosek lub z urzędu. Zasada ujęta w art. 520 § 1 k.p.c. jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i na żądanie uczestnika albo z urzędu - jeżeli działa on bez adwokata lub radcy prawnego - orzec według dyrektyw określonych w art. 520 § 2 lub 3 k.p.c. W niniejszej sprawie strony były w równym stopniu zainteresowane w sprawie. Na koszty składają się: opłata od wniosku – 1.000 zł (k.5), opłata wnioskodawcy za pełnomocnictwo 17 zł (k.7), opłata od pełnomocnictwa uczestnika 17 zł (k.94), koszty stawiennictwa świadków w kwocie 68,54 zł (k.315) uiszczone przez K. K. (1), wynagrodzenie biegłego T. W. 2.265,67 zł (k.415), wynagrodzenie biegłego J. G. w kwocie 2.753,15 zł (k.418), wynagrodzenie W. K. w kwocie 1.398 zł (k.485) zapłacone po połowie przez wnioskodawczynię i uczestnika, wynagrodzenie biegłego W. K. w kwocie 222,80 zł (k.556) zapłacone przez Skarb Państwa (k.560), wynagrodzenie biegłego T. W. w kwocie 521 zł (k.719) zapłacone przez Skarb Państwa, wynagrodzenie biegłego W. K. w kwocie 406 zł (k.727), z tego 2 zł po 1 zł zapłaciły strony (k.797), a 404 zł Skarb Państwa (k.799), wynagrodzenie biegłego J. G. w kwocie 1.565,16 zł (k.790) zapłacone po połowie przez strony (k.803). Razem K. K. (1) zapłaciła 5.077,53 zł (1.086,54 zł + 3.208,41 zł + 782,58 zł), M. K. (5) zapłacił 4.007,99 zł (17 + 3.208,41 zł + 782,58 zł), Skarb Państwa uiszczył za strony koszty w kwocie 1.147,80 zł. Prócz tego strony uiszczyły wynagrodzenie pełnomocników w kwocie 10.800 zł (§2pkt7 w zw. z §8pkt8rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2018, poz. 265). Wszystkimi kosztami prócz kosztów zastępstwa prawnego Sąd obciążył strony po połowie. Sąd zasądził od M. K. (1) na rzecz K. K. (1) kwotę 534,77 zł $(5.077,53 \text{ zł} + 4.007,99 \text{ zł} = 9.085,52 \text{ zł} : 2 = 4.542,76 \text{ zł} - 4.007,99 = 534,77 \text{ zł})$. Równocześnie Sąd zasądził od M. K. (1) i K. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty tymczasowo wyłożone przez Skarb Państwa w kwocie po 573,90 zł $(1147,80 \text{ zł} : 2)$.

/-/ Piotr Chrzanowski